

REGIMENTUL 15 DE DOROBANȚI
RĂȘBOENI

De Chivileanu
fast bibliotecar al M.S. Regelui Caroli
suuagiu de respect in
adunat

Cel de aceluși
OSTAȘULUI

P. 11. 360

1937

2353

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „LUMINA“, PIATRA-N.

no. 4297

Nu se împru-
mută acasă.

1937

Calendarul Ostaşului

— ANUL II —

BIBLIOTECA
DOCUMENTARA
GRAND PIAȚA NEAMȚ

TIPOGRAFIA „LUMINA” PIATRA-NEAMȚ

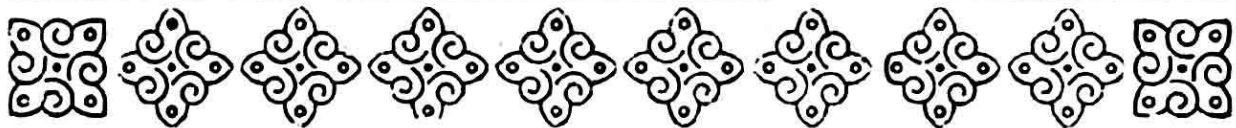
Inw. nr. 4244
2353

M. S. Regele Carol II-lea

Marele Voevod Mihai de Alba Iulia

Pentru ostași,

— *Scopul modestei lucrări de față, este ca voi iubiți camarazi, în puținele voastre ore de repaos să aveți la îndemână o lectură instructivă și educativă.*

— *Am avut o deosebită satisfacție să constat că acei la care am apelat, au contribuit cu scrisul lor, dovedind încă odată că și acum în vremurile turburi cari se arată dincolo de granițele noastre, prima grijă a tuturor este călirea sufletului vostru de ostaș și cetățean de ordine de mâine.*

Increzător în puterile sale Regimentul 15 Dorobanți își duce mai departe tradiția lui frumoasă, câștigată de înaintașii voștri prin fapte de arme și izvor de cultură ostășească.

Avem o datorie dar și un legământ: Să păstrăm neștirbite hotarele firești ale României întregite — sfânta noastră moștenire, — să impunem tuturor respectul legilor și așezămintelor noastre sociale și mai presus de toate să iubim pe Majestatea Sa Regele Carol II.

Colonel MANOLIU GH.

Comandantul regimentului 15 Dorobanți
Răsbœeni

Januarie (Gerar)

31 zile

Ziua are 10 ore, noaptea 14

ORTODOX

1	Vineri	Sf. Vasile. Tăerea impr. Anul Nou
2	Sâmbătă	Sf. Silvestru al Romei
3	Duminică	Pr, Maliachi și Muc. Gordie <hr/> Dum. înaintea Botezului gl. 6, v. 9. Ev. Marcu I. 1-8.
4	Luni	Sob. celor 70 ap., Sf. Muc. Teoctist
5	Marți	Sf. M, Teopempt. Toma și Sinclit
6	Miercuri	Botezul Domnului
7	Joi	Sf. Ioan Botezătorul
8	Vineri	Cuv. Domnica și Emilian
9	Sâmbătă	Muc. Polieuct
10	Duminică	Sf. Grigorie al Nisei <hr/> Dum. după Botez, gl. 7. v. 10 Matei IV. 11-17.
11	Luni	Tf. Cuv. Teodosie Chinoviarhul
12	Marți	Muc. Tatiana
13	Miercuri	Tf. Ermil și Stratonie
14	Joi	Sf. Muc. uciși în Sinai și Rait
15	Vineri	Pavel Tebeul și Ioan Colibașul
16	Sâmbătă	Lanțul Sf. Apostol Petru
17	Duminică	Antonie cel Mare <hr/> Dum. 29 după Rusalii gl. 8, v. 11 Ev. Luca XVI, 12-19.
18	Luni	Atanasie și Ciril
19	Marți	Macarie Egipt. și Arsenie
20	Miercuri	Cuv. Eftimie cel Mare
21	Joi	Maxim Mărturisitorul
22	Vineri	Apostol Timotei și Muc. Anastasia
23	Sâmbătă	Muc. Clement și Agatanghel
24	Duminică	Cuv. M. Xenia (Sărb. Naț. Un. Pr.) <hr/> Dum. 31 după Rusalii gl. I. v. 1. Ev. Luca XV II. 15-43.
25	Luni	Sf. Grigorie Teologul
26	Marți	Cuv. Xenofont
27	Miercuri	Aduc Moașt. Sf. Ioan Gură de Aur
28	Joi	Cuv. Efrem Sirul
29	Vineri	Ad. Moaștelor Sf. Ignație
30	Sâmbătă	Sf. Trei Erarhi; Vasile, Gr. și Ioan
31	Duminică	Sf. Dr. fără de arginți, Chir și Ioan <hr/> Dum. 32 după Rusalii gl. 2. v. 2. Ev. Luca XX. 1-10.

La 24 Ianuarie 1859 s'a realizat visul de aur al strămoșilor noștri — unirea — Cele două țărișoare Moldova și Muntenia după veacuri grele de suferințe s'au unit, formând un singur popor sub sceptrul aceluiaș voevod — domnitorul Al. I. Cuza.

O zi mare în istoria poporului nostru. Cele două țări au avut de luptat mult cu dușmanii spre a-și putea păstra pământul, și a menține neștirbită conștiința națională.

Bărbații luminați și cu dragosle de țară din aceea vreme influențați de lumina ideilor de libertate și-au dat seama că numai unite cele două țări își vor putea croi drum sigur în viitor și poporul român se va putea afirma ca un popor tare. Și așa a fost. Zilele glorioase de pe urmă au dovedit-o.

MAXIME

Pământul are prețul morților ce s'au coborât în el.

N. Iorga

* * *

Invidioșii suferă de succesul altora ca de o umilință, ca de o ofensă neiertată, adusă slăbiciunii lor.

Al. Vlahuță

Zodia Vărsătorului

Vremea va fi astfel : In cea dintâi săptămână va fi ceață ; apoi pe la mijlocul lunii ninsoare, iar cătră sfârșit ger sec.

Insemnări :

Februarie (Făurar)

(28 zile)

Ziua are 11 ore, noaptea 13

ORTODOX

1	Luni	Muc. Trifon
2	Marți	Intâmpinarea Domnului
3	Miercuri	Simeon Teodohul
4	Joi	Cuv. Sidor Pelusiotul
5	Vineri	Muc. Agata
6	Sâmbătă	Cuv. Vucol și Elian
7	Duminică	Partenie și Luca
<hr/> <p>Dum. 16 după Rusalii gl. 3, v. 3. Ev. Matei XXV, 14—30, Mat. XI. 15</p> <hr/>		
8	Luni	Teodor Stratilat
9	Marți	Muc. Nichifor
10	Miercuri	Muc. Haralambie
11	Joi	Muc. Vlasie și Teodora
12	Vineri	Muc. Meletie
13	Sâmbătă	Cuv. Martinian
14	Duminică	Cuv. Axentie
<hr/> <p>Dum. 17 după Rusalii, gl. 4, v. 4. Ev. Matei XV, 21—28.</p> <hr/>		
15	Luni	Ap. Onisim
16	Marți	Muc. Pamfil
17	Miercuri	Teodor. Tiron
18	Joi	Muc. Leon al Romei
19	Vineri	Ap. Arhip (hărți)
20	Sâmbătă	Leon al Cataniei
21	Duminică	Sf. Timotei și Eustație
<hr/> <p>Duminica Vameșului și Fariseului gl. 5 v. 5 Ev. Luca XVIII. 10—14 (Inc. Triod)</p> <hr/>		
22	Luni	Afl. moaștelor Muc. Eugenia
23	Marți	Policarp al Smirnei
24	Miercuri	Afl. Cap. Sf. Ioan Botez. (hărți)
25	Joi	Tarasie
26	Vineri	Profirie al Gazei (hărți)
27	Sâmbătă	Procopie Decapolitul
28	Duminică	Vasile Mărturisitorul
<hr/> <p>Duminica Fiului risipițor gl. 6, v. 6. Ev. Luca XV, 11—32.</p> <hr/>		

In Februarie 1821, Grecii prind la Golești pe Tudor Vladimirescu și-lucid, aruncându-i trupul într'o fântână părăsită.

La 1864 se stinge neîntrecutul vorbitor ardelean dela revoluția din 1848, Simion Bărnuțiu fost și profesor de drept la Iași.

Un zâmbet sau o vorbă bună spusă unui bătrân, este a-i dăruî o zi mai mult din viață.

V. Conta

SĂRBĂTORI RELIGIOASE CE SE ȚIN DE AUTORITĂȚI

- 7 Ianuarie, Sf. Ioan Botezătorul.
- 2 Februarie, Întâmpinarea Domnului.
- 25 Martie, Buna Vestire.
- 21 Mai, Sfinții Constantin și Elena.
- 20 Iunie, Duminica Rusalilor.
- 21 Iunie, Sf. Treime.
- 29 Iunie, Sfinții Apostoli Petru și Pavel.
- 20 Iulie Sf. Ilie.
- 6 August Schimbarea la Față.
- 15 August, Adormirea Maicii Domnului.
- 8 Septembrie, Nașterea Maicii Domnului.
- 14 Septembrie, Înălțarea Sfintei Cruci.
- 26 Octombrie, Sf. Dumifru.
- 8 Noembrie, Sf. Arh. Mihail și Gavril.
- 21 Noembrie, Intrarea în Biserică.
- 6 Decembrie, Sf. Nicolae.

Zodia Peștilor

Vremea va fi astfel: Până la 5 va fi ger; de la 5-10 frig mare; dela 11-20 viscol și zăpadă; către sfârșitul lunii senin și ger.

Insemnări :

Martie (Mărțișor)

(31 zile)

Ziua are 12 ore, noaptea 12

ORTODOX

1	Luni	Muc. Evdochia
2	Marți	Teodot și Isichie
3	Miercuri	Eutropie, Cleonic, Vasilisc
4	Joi	Gherasim Pustnicul
5	Vineri	Cuv. Conon
6	Sâmbătă	Sf. 42 Muc. din Amoreia
7	Duminică	Capiton, Efrem, Evghenie
<hr/>		
Dum. lăsat sec de carne gl. 7, v. 7. Ev. Matei XXV. 31–46 (Infric. Jud.)		
8	Luni	L. Teofilact
9	Marți	† Sf. 40 Muc. din Sevastia
10	Miercuri	Muc. Codrat
11	Joi	Sofronie Patriarh
12	Vineri	Teofan Mărturisorul
13	Sâmbătă	Aduc. moșt. S. Nichifor
14	Duminică	Cuv. Benedict și Alexandru
<hr/>		
Dum. lăsat sec de brânză, gl. 8, v. 8. Ev. Matei VI. 14–22		
15	Luni	Agapie cu 6 tov. (Incep. post).
16	Marți	Savin și Cristodul
17	Miercuri	Cuv. Alexie, Omul lui D-zeu
18	Joi	S Chiril Patr. Ierusalim
19	Vineri	M. Hristant și Daria
20	Sâmbătă	Sf. Uciși în M-rea Sf. Sava
21	Duminică	Iacob Mărturisorul
<hr/>		
Dum. I. d. Post. gl. 1, v. 9 Ev. Ioan I, 43–51 (Ortodoxie)		
22	Luni	Muc. Vasile Preotul
23	Marți	Muc. Nikon. și cei 199
24	Miercuri	Cuv. Xaharia, Artemon
25	Joi	† Buna Vestire
26	Vineri	Soborul Sf. Arh. Gavril
27	Sâmbătă	Muc. Matroana
28	Duminică	Cuv. Ilarion și Ștefan
<hr/>		
Dum. 2 de Post, gl. 2, v. 10 Ev. Marcu II, 1–12 (Grigore Palama)		
29	Luni	Cuv. Marcu ep. și Ciril diac.
30	Marți	Cuv. Ioan Scărarul
31	Miercuri	S. Ipatie

La 27 Martie 1918 în urma marelui războiu din 1914-18, când Rusia țaristă căzuse zdrobită de revoluție, Basabia — provincia dintre Prut și Nistru, care stătuse 100 ani sub cnutul apăsător al Rușilor — s'a realipit la patria mună. Răpită de Ruși în 1812, când împăratul Alexandru I al Rușilor nu a ținut seama că acest pământ dintre Prut, Nistru și Mare făcuse parte integrantă din Moldova în tot decursul veacurilor, că e plin de cetăți istorice: Hotin, Soroca, Orhei, Cetatea-Albă și Chilia — purtătoare toate a zimbrului cu steaua și numele lui Ștefan cel Mare. N'a ținut seama de sacrificiile Moldovenilor în luptele cu Turcii, Tătarii sau Polonii ci a ținut-o 100 ani sub vâlul inculturii, al nedreptăților și al celor mai apăsătoare suplicii.

La 27 Martie 1918 glasul dreptății a fost auzit. Glorioșii ostași au readus Basarabia lângă mama ei, România.

Arătați-vă vrednici ostași de moștenirea lăsată de părinții voștri și când nevoia va cere, cu prețul vieții voastre s'o apărați.

MAXIME

A se lăsa pradă durerii fără a rezista, a se sinucide pentru a scăpa, este o mișelie tot așa de mare, ca și a părăsi câmpul de luptă fără a fi biruit.

Napoleon I

• * *

Mult pot, puținii buni împreună.

Miron Costin

Zodia Berbecului

Vremea va fi astfel: 1-8 vânt și zăpadă; 9-17 ceață și burnițeală; 18-21 frig; 22-31 vânt și zăpadă.

Insemnări:

Aprilie (Prier)

(30 zile)

ziua are 14 ore, noaptea 10

ORTODOX

1	Joi	Cuv. Maria Egipt.
2	Vineri	Cuv. Tit
3	Sâmbătă	Sf. Pichita Mart.
4	Duminică	Iosif Immograful <hr/> Dum. 3 de Post. gl. 3 v. 11 Ev. Marcu VIII, 34—IX, 1, (Crucea)
5	Luni	Teodul și Agatapod
6	Marți	Sf. Eutihie Patr. Const.
7	Miercuri	Sf. Gheorghe al Melitinei
8	Joi	Ap. Irodion, Agav, Ruff ș. a
9	Vineri	Muc. Evsichie
10	Sâmbătă	Muc. Terentie și Pompie
11	Duminică	Muc. Antipa <hr/> Dum. 4 de Post, gl. 4, v. 1 Ev. Marcu IX, 17—32 (I. Scărarul)
12	Luni	Sf. Vasile al Parosului
13	Marți	Sf. Mucenic Artemot
14	Miercuri	Sf. Martin al Romei (Denie)
15	Joi	Sf. Aristah. Pud. i. Trochi
16	Vineri	Muc. Agapia, Irina (Denie)
17	Sâmbătă	Muc. Simeon
18	Duminică	Cuv. Ioan <hr/> Dum. 5 de Pvst, gl. 5 v. 2 Ev. Marcu X, 33—45 (Maria Egipt.)
19	Luni	L. Pafnutie
20	Marți	Sf. Teodor Trihina
21	Miercuri	Sf. Ianuarie și Alexandra
22	Joi	Cuv. Teodor Sicheotul
23	Vineri	Sf. Mare Mucenic Gheorghe
24	Sâmbătă	Muc. Sava și Elisaveta
25	Duminică	Ev. Marcu <hr/> Dum. Floriilor. Slujba Triodului Ev. Ioan, XII 1—18
26	Luni	Muc. Vasilie al Amasiei (Denie)
27	Marți	Muc. Simeon (Denie)
28	Miercuri	Sf. Ap. Iason și Sosipatru (Denie)
29	Joi	Sf. 9 Muc. din Cizic (Denie)
30	Vineri	Sf. Ap. Iacov Zevedei (Denie)

In Aprilie 1418, se stinge Mircea cel Bătrân bunul gospodar și orânduitor al Țării Românești.

Tot în Aprilie 1714, Domnul Munteniei Brâncoveanu Contantin e dus la Constantinopol, unde în fața lui, copiii săi, sunt uciși, iar el e jupuit de piele și măcelărit cu cea mai groaznică cruzime.

E aruncat apoi în apele Bosforului. Pescuit din ape, soția lui fidelă Maria Doamna l-a adus în țară și l-a înmormântat la Biserica Sf. Gheorghe din București zidită de el.

SĂRBĂTORI LEGALE

stabilite prin legea repausului Duminical

1. Anul Nou, Sf. Vasile (1 Ianuarie)
2. Botezul Domnului (6 Ianuarie)
3. Unirea Principatelor (24 Ianuarie)
4. Sf. Gheorghe (23 Aprilie)
5. Prima zi de Paști (2 Mai)
6. A doua zi de Paști (3 Mai)
7. 1 Mai, Ziua Muncii
8. 10 Mai (Independența Țării)
9. 10 Iunie (Ziua Eroilor)
10. 8 Iunie, Urcarea pe tron a M. S. Regelui Carol II (Restaurația)
11. Prima zi de Crăciun (25 Decembrie)
12. A doua zi de Crăciun (26 Decembrie)

Zodia Taurului

Vremea va fi astfel: In cea dintâi săptămână va fi ploaie și ceață; pe la mijlocul lunii vremea se mai îndreaptă; spre sfârșit va fi senin și cald.

Insemnări

Mai (Florar)

(31 zile)

Ziua are 15 ore, noaptea 9

O R T O D O X

1	Sâmbătă	Proorocul Ieremia
2	Duminică	Sf. Paști Sf. și luminată zi a Invierii slujba din Penticostar Ev. Ioan I. 1—18.
3	Luni	Sf. Paști
4	Marți	Sf. Paști
5	Miercuri	Muc. Irina
6	Joi	Sf. și dreptul Iov
7	Vineri	Arătarea Sf. Cruci (Isv. Tăm.)
8	Sâmbătă	Ev. Ioan și Arsenie
9	Duminică	Proorocul Isaia Dum. Tomei gl. 1, v. 1 Ev. Ioan XX, 19—31
10	Luni	Ap. Simeon (Sărb. Naț.)
11	Marți	Muc. Mochie
12	Miercuri	Sf. Epifanie și Gherman
13	Joi	Muc. Glicherie
14	Vineri	Isidor din Hio
15	Sâmbătă	Sf. Pahomie și Ahil
16	Duminică	Teodor Sfințitul Dum. Mironosițelor gl. 2, v. 2 Ev. Marcu XV. 43—XVI, 1—8.
17	Luni	Ap. Andronic
18	Marți	Muc. Teodot și 7 fecioare
19	Miercuri	Muc. Patrichie
20	Joi	Muc. Talaleu
21	Vineri	Sf. Impărați Const. și Elena
22	Sâmbătă	Muc. Vasilisc
23	Duminică	Cuv. Mihail Mărturisitorul Dum. Slăbănogului, gl. 3, v. 3 Ev. Ioan, V, 4—12
24	Luni	Cuv. Simeon Pustnicul
25	Marți	A 3-a afl. a cap. Sf. Ioan Botez
26	Miercuri	Ap. Carp și Alfeu
27	Joi	Muc. Terapont și Eladie
28	Vineri	Sf. Nichita
29	Sâmbătă	Muc. Teodosia
30	Duminică	Cuv. Isachie Dum. Samarinencei, gl. 4, v. 7. Ev. Ioan IV, 4—42
31	Luni	Apost. Herma.

10 Mai e ziua simbolică a neamului.

Intrupează mai toate actele mari ale poporului român.

Odată cu reînvierea naturii, în luna plină de flori, de soare și cântec poporul român sărbătorește această zi sfântă și aducătoare de glorie

Iată ce fapte mari s'au întâmplat în această zi :

În ziua de 10 Mai 1866 Domnitorul Carol I depune jurământul de Domn al României.

Peste unsprezece ani la 10 Mai 1877 parlamentul într'o ședință plină de entuziasm a proclamat independența țării românești.

Această independență fusese câștigată cu sângele soldaților viteji la Plevna, Rahova și Smârdan.

Peste alți 3 ani, la 10 Mai 1881, România se proclamă regat, iar Domnitorul Carol se încoronează ca primul rege al României.

Coroana înțeleptului rege a fost făurită din oțelul celor două tunuri luate de la Grivița. Această coroană va rămâne pentru vecie coroana glorioșilor regi români.

Tot la 10 Mai se sărbătorește unirea tuturor provinciilor cu țara mamă.

Lanțul robiei acestor provincii, atâtea secole întristate, a fost rupt de vitejii ostași români în cruntul război de întregire al neamului din 1916-1918.

Zece Mai e cea mai plină de lumină zi a neamului. Să n'o uitați ostași !

Nu te încrede niciodată în acei, care și-au călcat odată cuvântul.

Shakespeare

Zodia Gemenilor

Vremea va fi astfel: 1-8 senin; 9-16 ploaie și vânt; 17-24 schimbăcios; 24-31 înourat și ploaie.

Insemnări :

Junie (Cireșar)

(30 zile)

Ziua are 15 ore, noaptea 9

ORTODOX

1	Marți	Muc. Justin filozoful
2	Miercuri	Sf. Nichifor, Ioan cel Nou
3	Joi	Muc. Luchilian și Paula
4	Vineri	Mitrofan, Patr. Constantinopol
5	Sâmbătă	Muc. Dorotei al Tirului
6	Duminică	Sf. Visarion și Ilarion
<hr/>		
Duminica Orbului gl. 5, v. 8. Ev. Ioan, IX, 1—38		
7	Luni	Muc. Teodot
8	Marți	Aduc. Moașt. Sf. T. Strat (Săr. naț.)
9	Miercuri	Sf. Chiril al Alexandriei
10	Joi	Înălțarea Domn. Serb. Eroilor
11	Vineri	Bartolomeu și Vărnavă
12	Sâmbătă	Cuv. Onofrei și Petru
13	Duminică	Muc. Achilina și Triflie
<hr/>		
Dum. Sf. Părinți gl. 6, v. 10 Ev. Ioan XVII, 1—13		
14	Luni	Proc. Elisei și Metodiu
15	Marți	Prof. Amos
16	Miercuri	Sf. Tihon al Amatundei
17	Joi	Mamul, Savel, Ismail
18	Vineri	Muc. Leontie
19	Sâmbătă	Ap. Iuda vărul Domnului
20	Duminică	Muc. Metodie
<hr/>		
Dum. Rusaliilor. Slujba din Penticostar Ev. Ioan VII, 37—VIII, 12		
21	Luni	Sf. Treime
22	Marți	Muc. Eusebiu
23	Miercuri	Muc. Agripina
24	Joi	Nașt. Sf. Ioan Botezătorul
25	Vineri	Muc. Fevronia
26	Sâmbătă	Cuv. David din Tesalonic
27	Duminică	Păr. Samson
<hr/>		
Dum. 1 d. Rusalii, gl. 8, v. 1. Ev. Matei X, 32, 33, 37—38, XIX, 27—30		
28	Luni	Aduc. Moașt. Sf. Chiril și Ioan (Post)
29	Marți	Sf. Ap. Petru și Pavel
30	Miercuri	Soborul celor 12 Apost.

La 8 Iunie 1930 M. S. Regele Carol II
*s'a întors din trista pribegie care-L ținuse
departe de iubita Sa țară și de iubitul
Său popor.*

*In deslănțuirea frenetică de bucurie a
poporului — Strălucitorul Prinț pribeag —
S'a urcat pe tronul gloriosului Său
Părinte, luând în mâini conducerea su-
premă a țării.*

*De atunci poporul român nu mai este
trist și privește cu mai multă încredere
în viitor — pentrucă știe că sus pe
Tronul de aur, veghează cu ochii atenți,
c'o minte deșteaptă și înțeleaptă și c'o
inimă caldă și bună — Regele mare și
puternic — Regele gata oricând să aline
durerea, să îndrepte răul și să înalțe
neamul.*

*Pavăză de granit în jurul Lui ostași,
strigați cu tot sufletul trăiască M. Sa
Regele Carol II — Consolidatorul Ro-
mâniei Mari.*

Dacă este adevărat că noi trebuie să
respectăm principiile de umanitate, apoi,
înainte de toate trebuie să respectăm prin-
cipiile de conservățiune, **de existență na-**
țională și numai atunci ne este permis să
ni se poată cere, ca să respectăm și cele-
lalte principii umanitare de care se face
atâta vorbă.

V. Conta

Zodia racului

Vremea va fi astfel: In cea dintâi săp-
tămână vor fi ploi reci. In a 2-a jumătate
a lunii va fi mai mult senin cu ploi re-
pezi și trăsnete.

Insemnări :

Julie (Cuptor)

(31 zile)

Ziua are 15 ore, noaptea 9

O R T O D O X

1	Joi	Sf. Dr. fără ar. Cosma, Damian
2	Vineri	Pun. Cinst. vst. M. D. în Vlaherna
3	Sâmbătă	Muc. Iacint și Anatolie
4	Duminică	Andrei Criteanul
Dum. 2 d. Rusalii, gl. 1 v. 2 Ev. Matei, 18-23		
5	Luni	Atanasie din Aton
6	Marți	Sisoe cel Mare
7	Miercuri	Toma și Chiriachi
8	Joi	Muc. Procopie
9	Vineri	Muc. Pangratie
10	Sămbăia	Sf. 45 Muc. din Nicopoli
11	Duminică	Muc. Eufimia
Dum. 3 d. Rusalii, gl. 2 v. 3 Ev. Matei, VI, 22-33.		
12	Luni	Muc. Proclu și Ilarie
13	Marți	Soborul Sf. Arhangh. Gavril
14	Miercuri	Sf. Apostol Achila
15	Joi	Muc. Chiriac și Iulita
16	Vineri	Muc. Antinogen
17	Sâmbătă	Muc. Marina
18	Duminică	Iacint și Emilian
Dum. 4 d. Rusalii, gl. 3 v. 4 Ev. Matei, VIII, 5-13		
19	Luni	Cuv. Olea și Macrine
20	Marți	† Sf. Prooroc Ilie
21	Miercuri	Cuv. Simeon
22	Joi	Maria Magdalena
23	Vineri	Muc. Foca, Trofin și Teofil
24	Sâmbătă	Muc. Cristina
25	Duminică	Ad Sf. Ana
Dum. 5 d. Rusalii, gl. 4 v. 5 Ev. Mat. VIII, 28-34 IX, 1		
26	Luni	Muc. Ermolae
27	Marți	Sf. Mare Muc. și Dr Pantelimon
28	Miercuri	Sf. Ap. Prohor, Nicanor, ș. a.
29	Joi	Muc. Calinic
30	Vineri	Ap. Sila și Silvan
31	Sâmbătă	Muc. Evdochin

In noaptea de 19 spre 20 Iulie 1927, s'a stins din viață, după o lungă și grea suferință, Regele Ferdinand I întregitorul de neam și înfăptuitorul visurilor seculare ale poporului Român.

Un vâl de tristețe s'a lăsat atunci peste întreaga țară.

Și toți românii L-au plâns ca pe cel mai mare dintre Regi, ca pe cel mai bun Român dintre Români.

La urcarea Sa pe tron El a spus :

„Voi fi bun Român !“

Și așa a fost : viteaz, hotărât și neînfricat, cu o voință neșovăitoare, cu o inimă sinceră, cu caracter loial și cu un nemăsurat curaj al faptelor Sale.

Numele Lui rămâne legat de realizarea României Mari pentru că El a făurit-o, luptând în fruntea armatelor Sale.

Astăzi doarme somnul dreptilor la Mânăstirea Curtea de Argeș, — liniștit că și-a făcut datoria.

In cartea de aur a neamului, numele Lui va rămâne etern, scris cu aceleași litere ca numele lui Ștefan cel Mare — scutul oțelit al Moldovei — și ca al lui Mihai Viteazul realizatorul de o clipă a visului, înfăptuit de El pentru vecie.

Să-l slăvim de-a pururea memoria !

Nu-ți tulbura liniștea cu reproșuri inutile pentru greșelile din trecut ; ele nu pot fi reparate.

In schimb însă, folosește-te de experiența lor ca învățătură pentru viitor.

Vasile Conta

Zodia Leului

Vremea va fi astfel : Dela 1-8 ploi, dela 9-15 cald, 16-21 furtuni și grindină, 21-31 călduri umede.

Insemnări :

August (Gustar)

(31 zile)

Ziua are 13 ore, noaptea 11

O R T O D O X

1	Duminică	Scoat. Sf. Cruci (înc. post. Sf. M.) Dum. 6 d. Rusalii, gl. 5 v. 6. Ev. Matei IX, 2—8
2	Luni	Ăduc. Moaş. Sf. Ştefan
3	Marţi	Isachie, Dalmaţie
4	Miercuri	Cei 7 tineri din Efes
5	Joi	Muc. Eusignie
6	Vineri	Schimbarea la faţă
7	Sâmbătă	Cuv. Dometie Persul
8	Duminică	Emilian Martirul Dum. 1 d. Rusalii, gl. 6 v. 7. Ev. Matei IX, 27—35.
9	Luni	Ap. Matia
10	Marţi	Muc. Laurenţiu
11	Miercuri	Muc. Evplu şi Nifon
11	Joi	Muc. Fotie şi Anichit
13	Vineri	Maxim Mărturisitorul
14	Sâmbătă	Prooroc Mihea
15	Duminică	† Adorm. M. Domnului Dum. 8 d. Rusalii, gl. 7 v. 8. Ev. Matei XIV, 14—21.
16	Luni	Muc. Diomid
17	Marţi	Muc. Miron
18	Miercuri	Muc. Flor şi Lavru
19	Joi	Muc. Andrei Stratilat
20	Vineri	Prooroc Samuel
21	Sâmbătă	Ap. Tadeu şi muc. Vasa
22	Duminică	Muc. Agatonic Dum. 9 d. Rusalii, gl. 8 v. 9. Ev. Matei XIV, 22—34.
23	Luni	Muc. Lup şi Calinic
24	Marţi	Muc. Evtihie
25	Miercuri	Ad. moaş. Sf. Ap. Bartol. şi Sf. Tit.
26	Joi	Muc. Adrian şi Natalia
27	Vineri	Cuv. Pimen
28	Sâmbătă	Cuv. Moise Arapul
29	Duminică	Tăerea Cap. Sf. Ioan Botez. Dum. 10 d. Rusalii gl. 1 v. 10. Ev. Matei XVII, 14—23.
30	Luni	Sf. Alexandru, Ioan, Pavel
31	Marţi	Aşez. brâului M. D. în C-nopol

Septembrie (Răpciune)

(31 zile)

Ziua are 12 ore, noaptea 12

ORTODOX

1	Miercuri	Sf. Simeon Stâlpnicul
2	Joi	Muc. Mamant
3	Vineri	Muc. Antim
4	Sâmbătă	Muc. Vavila
5	Duminică	Prooc Zaharia
Dum. 11 d. Rusalii, gl. v. 11. Ev. Matei XVIII, 28—35.		
6	Luni	Minunea din Colose
7	Marți	Muc. Sozont
8	Miercuri	† Nașterea Sf. Fecioare Maria
9	Joi	Sf. Ioachim și Ana
10	Vineri	Minodora, Mitrodora, Nimfodora
11	Sâmbătă	Cuv. Eumenie
12	Duminică	Muc. Artemon
Dum. înaintea Înălț. Sf. Cruci gl. 3 v. 1 Ev. Ioan III, 13—17		
13	Luni	Cornelie Sutașul
14	Marți	† Înălțarea Sf. Cruci
15	Miercuri	Visarion al Larisei
16	Joi	Muc. Eufemia
17	Vineri	Muc. Sofia și fiicele ei
18	Sâmbătă	Cuv. Eumenie
19	Duminică	Muc. Trofin
Dum. d. Înălțarea Sf. Cruci gl. 4 v. 2. Ev. Marcu VIII, 34—IX, 1		
20	Luni	Muc. Eustațiu Placida
21	Marți	Ap. Codrat
22	Miercuri	Sf. Muc. Foca
23	Joi	Zămislirea Sf. Ioan Botezătorul
24	Vineri	Muc. Tecla
25	Sâmbătă	Cuv. Eufrosina
26	Duminică	Mutarea Sf. Ev. Ioan
Dum. 18 d. Rusalii, gl. 5 v. 3. Ev. Luca, V, 1—11.		
27	Luni	Muc. Calistrat
28	Marți	Hariton
29	Miercuri	Chiriac
30	Joi	Muc. Grigorie al Armeniei

8 Septembrie ziua numelui **M. Sale Regina Maria**. Numele Ei pune o strălucitoare lumină în cartea istoriei neamului nostru.

Tovarășa iubită a marelui Rege Ferdinand, Regina Maria este o intrupare ideală de bunătate, gingășie și inteligență.

Indrăgostită de natura țării noastre, Ea a străbătut toate potecile României, a cunoscut îndeaproape poporul nostru, i-a admirat calitățile și i-a ascultat necazurile.

În timpul zilelor grele din epeia războiului de întregire, Regina Maria a mers pe câmpurile de bătăe — îmbărbătând și luminând cu zâmbetul ei îngeresc chipurile soldaților; a stat în spitale ca o „Mamă” bună a răniților, veghiind și mângăind durerile acelor de pe paturile morții.

A trăit la un loc cu neamul, suferințele lui, păstrând în suflet pururea aprinsă candelă nădejdi în zilele bune ce aveau să vină.

Când ceasul dreptății a răsunit melodios pe plaiuri Regina s'a bucurat cu tot sufletul Ei, continuând să lupte pentru binele și propășirea neamului românesc.

Iubită de întreg poporul, Regina glorioaselor amintiri își închină și astăzi toate gândurile și toate puterile Ei, țării Sale scumpe — România.

Să recapitulăm în fiecare seară înainte de a adormi ceiace am făcut peste zi.

Pitagora

Zodia Cumpenei

Vremea va fi astfel : Frumoasă dar rece până pe la 10; dela 11-16 ceață și ploi încete; pe la 17-22 senin, 23-30 cald și vânt.

Insemnări :

Octombrie (Brumărel)

(31 zile)

Ziua are 11 ore, noaptea 13

ORTODOX

1	Vineri	Ap. Anania
2	Sâmbătă	Muc. Ciprian
3	Duminică	Dionisie Areopagitul <hr/> Dum. 19 d. Rusalii, gl. 6 v. 4 Ev. Luca VI, 31-36
4	Luni	Muc. Jerotei
5	Mărți	Muc. Haritinia
6	Miercuri	Ap. Toma
7	Joi	Muc. Serghie și Vah
8	Vineri	Cuv. Pelaghia
9	Sâmbătă	Iacob al lui Alfeu
10	Duminică	Muc. Evlampiu. Eulampia <hr/> Dum. 20 d. Rusalii gl. 7 v. 5 Ev. Luca VII, 11-16
11	Luni	Ap. Filip și Teofa
12	Mărți	Mec. Prov. Tarah. Andronic
13	Miercuri	Muc. Carp, Papii, Agatonic
14	Joi	Cuv. Paraschiva (Sf. M-te la Iași)
15	Vineri	Muc. Luchian
16	Sâmbătă	Muc. Loghin Sutașul
17	Duminică	Prooroc. Oseea <hr/> Dum. 21 d. Rusalii gl. 8 v. 6 Ev. Luca, VIII 4-15 și VIII. 8
18	Luni	Ev. Luca
19	Mărți	Proc. Ioil, Uar și Cleopa
20	Miercuri	Muc. Artemie
21	Joi	Cuv. Ilarion cel Mare
22	Vineri	Sf. Averchie
23	Sâmbătă	Ap. Iacov vărul Domnului
24	Duminică	Muc. Aretia <hr/> Dum. 23 d. Rusalii gl. 1 v. 7 Ev. Luca VIII, 26-39
22	Luni	Marcian și Martirie
26	Mărți	† Sf. Mare Muc. Dimitrie
27	Miercuri	Nestor și Sf. Dimitrie Basarabov
28	Joi	Terentie și Neonila
29	Vineri	Anastasia, Roman
30	Sâmbătă	Zenovie
31	Duminică	Sf. Stahie <hr/> Dum. 22 d. Rusalii gl. 2 v. 8 Ev. Luca XVI, 19-31.

**La 16 Octombrie este ziua nașterii
M. S. Regelui Carol II.**

*Ursitoarele au fost darnice la naște-
rea Lui.*

*Regele nostru este frumos, chipeș, în-
țelept, curajos, mărinimos, înțelegător
de oameni, deștept și bun la inimă.*

*Mândri de El, să stăm strânși uniți
în jurul Tronului, astăzi ca și mâine și
întotdeauna.*

La 26 Octombrie 1918..

*„Dulcea Bucovina
Vesela grădină
Cu pomi roditori
Și mândri feciori“,*

scutură lanțurile robiei și întregește pentru
totdeauna Dacia lui Decebal.

A N O T I M P U R I

Primăvara, la 21 Martie, la 2 h. 45 m.
Echinouxul de Primăvară.

Vara, la 21 Iunie, la 22 h. 12 m. Sol-
stițiul de Vară.

Toamna, la 23 Septembrie, la 13 h. 58 m.
Echinouxul de Toamnă.

Iarna, la 22 Decembrie, la 8 h. 22 m.
Solstițiul de Iarnă.

Zodia Scorpiei

Vremea va fi astfel: Întâia săptămână
va fi caldă; a doua săptămână ploaie;
dela 15—22 cald; 22—31 ține senin și
cald.

Insemnări :

Noembrie (Brumar)

(30 zile)

Ziua are 10 ore, noaptea 14

ORTODOX

1	Luni	Sf. Dr. f. arg. Cosma și Damian
2	Marți	Sf. Achindim
3	Miercuri	Muc. Agepsina
4	Joi	Muc. Ioanichie și Nicandru
5	Vineri	Galaction și Epistimia
6	Sâmbătă	Pavel Mărturisitorul
7	Duminică	Cei 32 Muc. din Meletina
Dum. 24 d. Rusalii gl. 3 v. 9 Ev. Luca VIII, 41—56		
8	Luni	Sf. Arh. Mih. și Gavril (Sărb. Naț.)
9	Marți	Muc. Onisifor și Profirie
10	Miercuri	Orest, Olimpia, Erast
11	Joi	Muc. Mina, Victor și Vichentie
12	Vineri	Ioan cel milostiv, Patr. Alex.
13	Sâmbătă	† Sf. Ioan Gură de Aur
14	Duminică	Ap. Filip
Dum. 25 d. Rusalii gl. 4 v. 10 Ev. Luca X, 25—37		
15	Luni	Gurie, Sam., Avid. Inc. p. Crăc.
16	Marți	Ap. și Ev. Matei
17	Miercuri	Sf. Grigorie Taumaturgul
18	Joi	Muc. Platon și Romano
19	Vineri	Proc. Abadia
20	Sâmbătă	Păr. Proclu și Gr. Decapol.
21	Duminică	† Intrarea în biserică
Dum. 26 d. Rusali gl. 5 v. 11 Ev. Luca XII, 16—21 și VIII, 8		
22	Luni	Ap. Filimon
23	Marți	Sf. Amfilochie
24	Miercuri	Clement Romanul
25	Joi	Muc. Ecaterina
26	Vineri	Păr. Stelian și Alipie
27	Sâmbătă	Muc. Iacob Persul
28	Duminică	Cuv. Ștefan cel Nou
Dum. 30 d. Rusalii gl. 6 v. 1 Ev. Luca XVIII, 18—26		
29	Luni	Paramon și Filimon
30	Marți	Ap. Andrei

La 8 Noembrie este ziua numelui Marelui Voievod Mihai de Alba Iulia, moștenitorul tronului, simbol al gloriei trecutului și nădejde al zilelor viitoare.

Tot la 8 Noembrie este ziua Infanteriei.

A Infanteriei noastre dragi care a fost numită pe drept cuvânt „REGINA BĂTĂLIILOR“.

„Ca și profesorul și preotul, ofițerul este un apostol. Educațiunea poporului nu poate fi desăvârșit organizată, dacă armata nu completează școala, dacă școala nu pregătește armata.

Nu este vorba de a supune o carieră celeilalte, ci de ale supune pe amândouă trebuințelor generale și permanente ale neamului ; același ideal moral să însuflețească școala și armata“.

A. Teodoru

Zodia Arcașului

Vremea va fi astfel : La început senin și frig ; dela 10 la 17 ploios. Dela 18-21 înghețuri ; dela 21 la 30 vânt rece.

Insemnări :

Decembrie (Iudrea)

(31 zile)

Ziua are 9 ore, noaptea 15

O R T O D O X

1	Miercuri	Proc. Naum
2	Joi	Proc. Avacum
3	Vineri	Proc. Sofronie
4	Sâmbătă	Muc. Varvara
5	Duminică	Cuv. Sava cel Sfințit
Dum. 27 d. Rusalii gl. 7 v. 2 Ev. Luca XVIII 10—17		
6	Luni	Sf. Erarh Nicolae
7	Marți	Muc. Eilofteia (Sf. M. la C. de Ar.)
8	Miercuri	Cuv. Patapie
9	Joi	Zamislirea Sf. Fecioare
10	Vineri	Mina, Ermogen, Evgrav
11	Sâmbătă	Daniel Stâlpnicul
12	Duminică	Sf. Spiridon al Trimitundeii
Dum. 28 d. Rusalii și a strămoș. gl. 8 v. 3 Ev. Luca XIV, 16—24		
13	Luni	Eustație Evghenie și Lucia
14	Marți	Muc. Tirs și alții.
15	Miercuri	Muc. Elefterie
16	Joi	Proc. Agheu
17	Vineri	Proc. Daniel
18	Sâmbătă	Sevastian și Zoe
19	Duminică	Muc. Bonifaciu
Dum. inaintea Nașterii Domn. gl. 1 v. 4 Ev. Matei, 1—24		
20	Luni	Ignatie Teoforul
21	Marți	Iuliana
22	Miercuri	Anastasia
23	Joi	Cei 10 Muc. din Creta
24	Vineri	Sf. Eugenia
25	Sâmbătă	Nașterea Domn. N. Iisus Hristos
26	Duminică	Soborul Maicii Domnului
Dum. d. Nașterea Domnului gl. 2 v. 5 Ev. Matei II, 13—23		
27	Luni	Sf. Ștefan
28	Marți	Sf. 20.000 Muc. arși în Nicomidia
29	Miercuri	Cei 14.000 prunci uciși de Irod
30	Joi	Muc. Anisia
31	Vineri	Prea Cuv. Melania Romana

La 1 Decembrie 1918 Ardealul — pământul scump al țării noastre, legat în lanțurile robiei 1000 de ani — în urma victoriei obținută de ostașii noștri viteji — după lupte grele — se descătușează pentru totdeauna și se unește cu patria mamă.

Ce zi măreață a fost atunci! La Alba-Iulia, cetate istorică evocatoare de amintiri de glorie dar și de suferințe, a fost o mare adunare națională care a proclamat Unirea pe vecie a Ardealului cu Vechiul Regat.

Amintirea mărețului act din sbuciumata istorie a poporului nostru se sărbătorește în fiecare an pe întreg cuprinsul țării cu fast deosebit.

Și pe drept cuvânt, căci eliberarea Ardealului din dureroasa robie maghiară a însemnat pentru Ardeleni, o revanșă sublimă a luptelor lor seculare pentru păstrarea și emanciparea sentimentului național.

Pentru Românii din Vechiul Regat eliberarea Ardealului a însemnat un triumf al năzuințelor și al miilor de jertfe făcute pentru a realiza supremul lor ideal — unitatea națională.

Pentru noi, generația de azi și cea de mâine înseamnă un imbold ca să păstrăm și să desăvârșim ce-am moștenit.

Zodia Țapului

Vremea va fi astfel : 1-8 zăpadă ; 9-16 moină ; 17-24 vânt și ninsoare ; 24-31 senin și rece,

Insemnări :

Zile mari ale neamului românesc

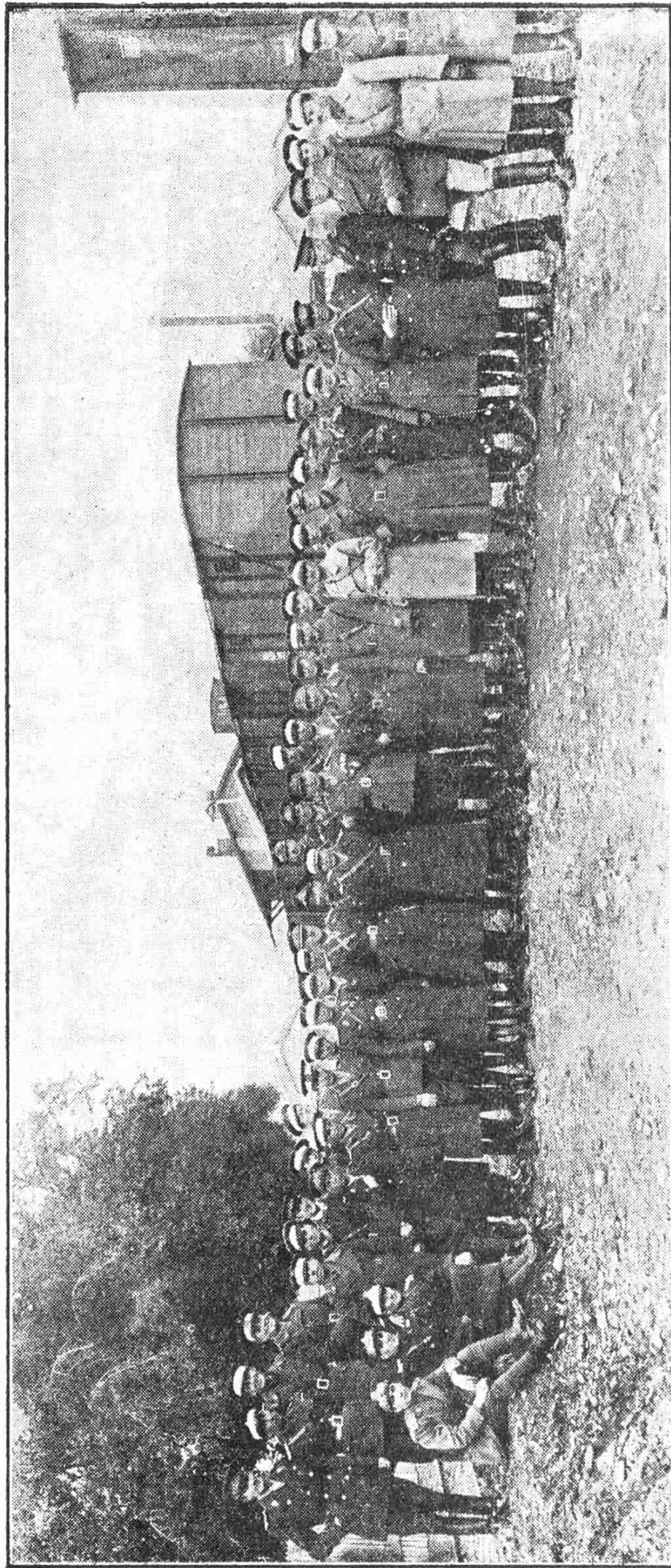
12 Ianuarie	1878	—	Bătălia dela Smârdan.
8 Martie	1821	—	Proclamarea Revoluției lui Tudor Vladimirescu.
27 Martie	1918	—	Unirea Basarabiei cu România.
15 Maiu	1848	—	Proclamarea Marelui Revoluții a Românilor Ardeleni, contra Ungurilor la Blaj pe Câmpia Libertății.
11 Iunie	1848	—	Proclamarea Marelui Revoluții în Muntenia și Moldova.
11 Iulie	1917	—	Bătălia dela Mărăști.
5 August	1919	—	Ocuparea Budapestei de către armata Română.
6 „	1917	—	Marea Bătălie dela Mărășești.
12 „	1917	—	A doua Mare Bătălie dela Oituz.
13 „	1595	—	Bătălia dela Cătugăreni.
14 „	1916	—	Intrarea României în Războiul Sfânt pentru întregirea Neamului.
30 „	1877	—	Luarea Griviței.
15 Octombrie	1922	—	Incoronarea M. M. L. L. Regele Ferdinand și Regina Maria, la Alba Iulia.
25 „	1916	—	Intâia Mare Bătălie dela Oituz.
9 Noembrie	1877	—	Bătălia dela Rahova.
11 „	1918	—	Proclamarea Armistițiului.
28 „	1877	—	Căderea Plevnei.
28 „	1918	—	Unirea Bucovinei cu România.
1 Decembr.	1918	—	Unirea Ardealului, Banatului și Crișanei cu România.
1 „	1918	—	Intrarea triumfală în București a Armatei Aliate: Română, Franceză și Engleză în frunte cu Regele Ferdinand I-iu, Regina Maria și generalul Berthelot.

Deși mulți au zis'o, eu tot o mai zic:
Slava strămoșească pe strămoși cinstește;
În zădar nepotul cu ea se fălește,
Când e, cum se'ntâmplă, un om de nimic.

Gr. Alexandrescu

Adevăratul curaj consistă în a ști să suferi.

Voltaire

**D-1 Colonel Manoliu în mijlocul tuturor ofițerilor din reg. 15
la plecarea în manevră în toamna anului 1936.**

Vezi frate Ioane...

*Vezi frate Ioane mândra noastră țară ?
Vezi tu feeria zilelor de vară ?
Te imbată taina codrilor cărunți,
Și te înalță vraja falnicilor munți.
Apele albastre las' argint pe maluri
Și povești bătrâne glăsuesc 'n valuri...
Lanurile blonde strălucesc 'n soare ;
Turmele de oi saltă pe ponoare ;
Cântă în boschete merlele dulos,
Zefirul adle lin, melodios...
Sunt comori de aur și comori de aramă ;
Toamnele-s bogate și-l vin bun 'n cramă...
Surăd în grădini florile cunună
Și ce basm frumos t-o noapte cu lună !..*

*Da frate Ioane așa-l țara noastră :
— Un rai coperit cu boltă albastră.
Dar eu ți-oi mai spune încă un cuvânt :
— **Să te 'nchini Ioane la acest pământ.**
Căci 'n țărna lui sunt morminte reci
Cu eroi viteji adormiți pe veci.
Sângele lor aprig a curs 'n șiroale,
Secerați de gloanțe ei căzură ploale*

*Și muriră mândri că-și fac datoria
Lăsând moștenire, mare — România.*

*

*Tu frate Ioane astea să le știi,
Și în orice clipă pregătit să fii
Căci dacă dușmanul ar vroi cumva,
Din pământu' acesta să ne ia ceva,
Tu să sari șoimește, să-i sdrobești avântul
Și îngenunchindu-l să-i arăți mormântul
Dragului tău tată, care s'a luptat
Pentru acest pământ de strămoși lăsat...
Și să-l strigi 'n față : „Astea locuri sfinte
Nu le dăm cu riscul de-a intra 'n morminte”.*

NICU NOHAI

ADEVARURI

Există o lege conformă cu natura, comună tuturor oamenilor, rațională și eternă și care ne poruncește să fim virtuoși și ne oprește de la nedreptăți.

Această lege, nu poate fi călcată, sau ocolită și nu poate fi desființată.

Nici poporul, nici judecătorii, nu au puterea de a deslega pe cineva de la îndatoririle ei.

Această lege nu e una la Roma și alta la Atena, nu poate fi astăzi într'un fel și mâine în altul.

Universală, neînduplecată, veșnic aceeași, legea aceasta îmbrățișează toate națiile și toate veacurile.

Cicero

D-l general Rizeanu Al.
Comandantul Corpului 5 Armată

LA DUNĂRE

Campania din 1913 ! Pare că ar fi un veac de atunci și nimeni nu mai vorbește de dânsa decât doar prin cărțile de Istorie.

Războiul cel mare a lăsat în umbră acele clipe de încordare ale energiei românești, acea expediție de scurtă durată, care a servit drept un fel de antrenare pentru ceea ce trebuia să vină peste trei ani.

....Mă văd în tabăra din dreptul *Corabiei*, pe malul Dunării, sergent t. t. r. în batalionul de pontonieri, așteptând ordinul de aruncare a podului pe care trebuia să treacă armata noastră în Bulgaria.

Ce seri admirabile ! După oboseala și căldura de peste zi, seara răsuflăm mai în voie stând în fața corturilor și sfătuind de ale noastre. Plutonierul, suflet bun și om de treabă, nu ne bănuiește că cercăm să trăim mai omenește ; suntem doar rezerviști vechi, unii aproape bătrâni și am mai uitat de rigorile miliției.

O lună din povești luminează ca ziua șesul pe care e tabăra. În spate, pe malul înalt, se văd luminile din *Corabia*. În față, pe Dunăre, câteva vase de războiu își clipesc luminile depe cataracturi ca pe niște candelabre atârinate în văzduh. Pădurea ostrovului din mijlocul apei, e ca o pată neagră în mijlocul valurilor argintate de lună.

Nu ne îndurăm să ne ducem la culcare, stăm tolăniți pe iarba arsă de căldură, fumăm groaznic, povestim, glumim, bem coniac și ne simțim tare bine în noaptea aceasta de vis, caldă, luminoasă și liniștită.

Un camarad — avocat din Brăila — îngână cu o voce caldă și mlădioasă un duios cântec popular. La gura corturilor albite de lună, camarazii fumează în tăcere și ascultă. Ceva mai departe, niște pete roșii de jăratec arată locul unde *Bumbu*, bucătarul, își fierbe cazanele.

.....
Un rezervist întors acum din *Corabia* ne aduce o veste care ne umple de uimire pe noi Nemțenii : regimentul 15 a sosit și el. Ce caută aci regimentul nostru de acasă ? Când am plecat din Piatra știam cu toții că întreg corpul 4 deci și regimentul nostru, rămân pe loc, și acum iată-l în *Corabia*. Camaradul ne spune că l-a văzut și că oamenii sunt foarte obosiți, deoarece au venit pe jos și pe o căldură năprasnică de dincolo de *Turnu-*

Măgurele. Abia aştept până mâine să-i văd. Am printre ei vre-o şapte veri şi o mulţime de prieteni.

Pela ceasurile 11 grupurile din faţa corturilor încep a se rări şi în curând liniştea domneşte peste toată tabăra.

.

M'am trezit ca ars din somn, în vânzoleala celor dinăuntru cortului.

Un glas repezit striga de afară :

— Ieşiţi mai repede.

Nici nu ştiu cum am ieşit. Atâta îmi aduc aminte că din gura cortului m'am întors înapoi ca să-mi iau arma.

Toată lumea era afară, care cum îl apucase vremea.

În lumina încă slabă a zorilor, căutam cu ochii în toate părţile să vedem încotro e pericolul. Credeam că au dat Bulgarii peste noi, fără să ne dăm seama că doar n'aveau să sboare peste Dunăre.

Ne uitam unul la altul fără să ne dumerim. Dintr'o aruncătură de ochi constatasem că cel puţin în jurul nostru nu e nici un duşman.

Un cort vecin se clătina straşnic. Cei dinăuntru voiau să iasă toţi odată şi nu isbutiau. Numai ce văd că sare din încheieturi pânza dela fundul cortului şi prietenul N. apare desbrăcat, dar cu arma în apărare.

Cât eram de necăjiţi, dar ne-a bufnit râsul pe toţi.

Agitaţia depe câmp sporea. Două automobile cu ofiţeri, venind dinspre Corabia, trec în goană pe lângă noi, în josul fluviului, apoi altele şi mereu altele. Ofiţeri pe jos aleargă spre tabăra noastră.

Dintr'un automobil scoboară comandantul nostru, bătrânul general *Boteanu*. Ofiţerii sunt chemaţi la dânsul iar noi stăm smirna. În sfârşit aflăm : *Se dase ordinul pentru aruncarea podului de pontoane peste Dunăre. Erau zorii zilei de 2 Iulie 1913.*

Aşa dar sorţul eră aruncat ! Intr'o clipă am avut viziunea sinistră a războiului. Peste o oră, două, când primele manevre pentru aruncarea podului vor începe, calmul şi liniştea acestor locuri vor fi înăbuşite de bubuitul tunului vrăjmaş. Râuri de sânge vor înroşi apele turburi ale fluviului. Regimentele noastre se vor repezi înfrigurate peste puntea de legătură a celor două maluri şi dansul nebun al *războiului* va începe şi pentru noi.

Pe Dunăre, monitoarele de războiu şi vedetele erau în plină mişcare. Câteva sute de metri mai în susul apei, trupe de vânători se imbarcau în şlepuri pentru a fi trecute dincolo înainte de aruncarea podului. Aflăm că astănoapte şi ieri trupe de ale noastre au trecut fluviul pela *Bechet*, mai la deal de noi.

Momentul era solemn. Zâmbetul dispăruse depe buze, privirile erau reci şi hotărîte. Se comandă formarea echipelor. Din şirurile încheiate, om după om se desprinde şi-şi ia locul lângă şeful grupului din care face parte. Se dă apoi comanda pentru

plecarea primei *portite* a podului*). Echipa respectivă se imbarcă pe ea, o șalupă se apropie și prinde la remorcă funia de legătură aruncată depe portită, apoi amândouă lunecă la vale, pe apă, spre locul unde se va arunca podul. Camarazii plecați își iau din ochi rămas bun dela noi, apoi în picioare, neclintiți, fiecare la postul lui, spionând cu încordare zarea, o pornesc la larg, în fața soarelui răsărit, care aruncă drept binecuvântare un mănunchi de raze aurite asupra acestor primi înaintași ai noștri.

Și azi mi-i vie în minte nedumerirea noastră când vedeam plecând una după alta toate portițele care formau podul, fără nici cea mai mică opunere din partea Bulgarilor. În mai puțin de opt ore pontonierii noștri aruncaseră peste Dunăre un pod mai lung cu 1200 metri. Rușilor le a trebuit în 1877 trei zile ca să facă aceeași lucrare.

Trecerea primelor trupe s'a început pela trei după amiază.

Toată lunca Dunării, tot șesul care se întinde din malul înalt al Corabiei și până în pânza fluviului era plin de trupe, de cai, chesoane, ambulante, trăsurile de aprovizionare. Pe șoselele care coborau din târgușor, puhciul de oameni curgea neîntrerupt, iar departe, pe creasta malului, în nouri de praf se vedeau mișcând în marș regimentele unul după altul, zorind să-și ajungă rândul la pod.

Găsesc regimentul 15 Războeni, al nostru, la umbra unei pădurici, aproape de pod. Aflu că el împreună cu 27 Bacău vor trece cei dintâi. La o comandă, regimentul nostru pornește pentru a ocupa un loc mai aproape de pod. Îi văd pe toți trecând sprinteni, bravii noștri Nemțeni, cu toată greutatea pe care o poartă în spate. La fiecare pas recunosc sub uniformă figuri cunoscute și ne privim cu cea mai mare dragoste. Îmi văd pe rând toți verii și pe cel mai tânăr, ieșit ofițer abia de o săptămână. Mă caută toți cu ochii și mi se pare că dela fiecare primesc o solie, o veste de dus acasă, dacă va fi să nu se mai întoarcă.

Pentru prima dată decând am plecat deacasă, mi se umezesc ochii. Printr'o resfrângere a gândului revăd casele lor și familiile lor, care sunt și ale mele. Pe mulți din ei i-am văzut mici, pe alții i-am învățat carte și dragi mi-au fost toți iar acum, la despărțire, care poate fi veșnică, sunt cel care le dau ultima binecuvântare a familiei. Am oftat adânc, mi-am pus pușcă pe umăr și am plecat unde eram trimis, cu gând să mă întorc să-i mai văd odată, când vor trece podul. M'am întors, în adevăr, dar ei trecuseră. Să-i aibă Dumnezeu în pază!

Locot. rez. Alexandru Gheorghiu
Primarul orașului Piatra-Neamț

*) *Portită*. Un pod de *pontoane* (bărce mari, solide) se face întâi lângă malul apei, pe porțiuni de pod, numite *portite*. O portită e făcută din cinci pontoane alăturate, cu ceva loc liber între ele. Pontoanele se fixează bine între ele prin grinzi peste care se pune dușumeaua podului. Când se încheagă podul, portițele sunt duse pe apă, una câte una și se leagă între ele deacurmejișul apei.

TOAMNĂ

*Un jalnic cântec de cocoare
S'aude dinspre răsărit,
E vara, vara care moare,
E toamna care a venit.*

*Și jalnic văjâie și vântul
Trecând năvalnic prin copaci;
Pustiu și amorțit pământul,
Pustiu e'n case la săraci.*

*De mult plecat-a rândunica
In alte țări mai călduroase;
Iar lângă sobă-acum bunica
Incepe basmele-i frumoase.*

*O pasăre suspină 'n noapte
Pe turnul cel părăginit...
E vara, vara care moare
E toamna care a venit.*

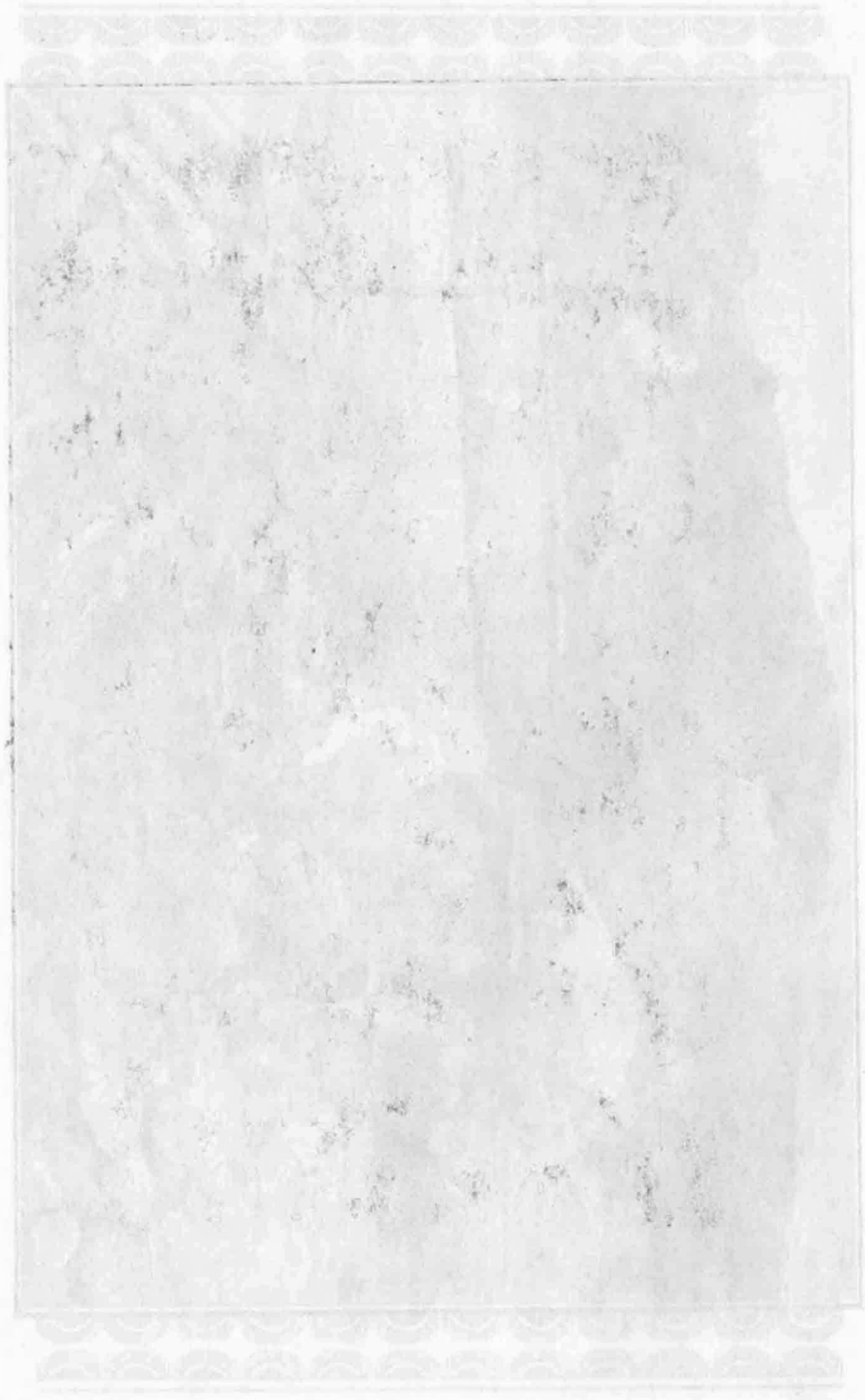
George Teodorescu

AUREL BĂEȘU

PLUTAȘI

Respectul disciplinei

Disciplina este folositoare pentru om in toate imprejurările, atât in viața lui particulară cât și in legăturile cu ceilalți oameni, și fără ea nimic de ispravă nu se poate face, fără ea nu se poate conduce o societate omenească pe calea cea bună, spre deplina mulțumire a tuturor.

Dar mai folositoare este ea in viața de ostaș, unde trebuie păzită cu cea mai mare sfințenie, căci ea a făcut tăria armatelor la toate popoarele din timpurile cele mai vechi.

Ba strămoșii noștri, Romanii, in această privință, ajungeau până la cruzime, după cum se vede din următoarea întâmplare.

Romanii erau in războiu cu vecinii lor, Latinii. Ca soldații romani să nu fie atrași in vre-o cursă, comandantul dăduse poruncă să nu lupte nimenea cu dușmanul afară din linie.

Printre căpitanii de escadroane trimiși in recunoaștere intr'una din zile era și Tit Manliu, fiul comandantului, care inaintă cu călăreții săi până dincolo de tabăra vrăjmașă. Un căpitan din tabăra aceia, ieșindu-i inainte, îi zise in bătaie de joc :

— Numai cu un escadron vreți voi să vă războiți cu noi și cu aliații noștri? Ce face armata voastră?

— Va sosi la timp. de va fi nevoie, răspunse Manliu

— Nu vrei tu, până atunci, să ne luăm la luptă amandoi?

Tânărul căpitan roman, ca să nu fie socotit un fricos, primi să se lupte și, invingând pe ingâmfatul căpitan vrăjmaș, il ucise, il despoie de arme și se intoarse bucuros in tabără cu escadronul său.

Se duse apoi la cortul tatălui său și-i zise : „Tată, pentru ca să recunoască toți că eu cu adevărat sunt

sânge din sângele tău, provocat fiind la luptă, îți aduc aceste arme luate dela un inamic ucis”.

Cum auzi tatăl său acestea, își întoarse fața dela dânsul, dând poruncă să sune trâmbița, ca să se adune oștirea.

Și când ea se strânse în număr mare, zise așa : „Fiindcă tu, fiule, fără a respecta autoritatea comandantului, te-ai luptat cu dușmanul afară din linie, contra ordinului nostru, și prin aceasta ai călcat disciplina militară, pe care s'a rezimat până astăzi statul roman, și m'ai adus în situația de a-mi uita fie de țară, fie de mine și de ai mei, mai bine vom suferi noi pentru greșala noastră, decât să sufere țara mai mult de pe urma păcatelor noastre.

Așa fiind, dacă în tine curge sânge din sângele meu, nu vei refuza să restabilești, prin pedeapsa ta, disciplina militară, știrbită prin vina ta.

Du-te, lictore, și leagă-l de stâlp”.

Înmărmuriți au rămas toți la această poruncă. Iar când capul tânărului a căzut, tăiat de sabie, plânsete s'au auzit din rândurile oștirii. Corpul, acoperit cu prăzile luate dela dușman, a fost ars pe rug afară din tabără, iar pedeapsa aceasta a rămas ca un strănec exemplu pentru viitorime, că disciplina și ordinul dat trebuie păzite mai presus de orice.

V. Ghițescu

Directorul Liceului „Petru-Rareș”
din Piatra-Neamț

...„Unirea nu trebuie să fie o vorbă deșartă, unirea trebuie să fie o realitate puternică, pe care să se poată rezima România în drumul ei către progres. Sărbătoarea de azi, care este aceea a Oastei Mele, căreia trebuie să-i fim recunoscători pentru înfăptuirea idealului național”.

(Din discursul M. S. Regelui Carol II
ținut la inaugurarea Arcului de Triumf
la 1 Decembrie 1936).

D-l general Păltineanu A.
Comandantul Diviziei 6-a

Luptătorul de altă dată.

Nevoia de ași întreține și apăra viața, l'a făcut pe om să caute a se folosi de arme, chiar de la ivirea sa pe lume. El și-a desăvârșit armele, treptat-treptat, potrivit cu înmulțirea cunoștințelor lui și cu împrejurările în care trăia.

Omul paleolitic, cam cu 10.000 ani înainte de Hs. nu cunoștea altă armă decât măciuca de lemn și piatra. Iar câteodată chiar unghiile și dinții — poate ceva mai tari ca astăzi — îi dădeau isbânda. Topoarele din cremene albicioasă, modelate grosolan, ca de pildă cele ce se găsesc prin nordul Basarabiei, erau singurele instrumente, pe care și le întocmea omul primitiv, întrebuițând oarecare iscusință.

Omul neolitic, cam între 8 și 3 mii ani înainte de Hs. începe a lucra mai cu îngrijire piatra de care se slujia. Iși alege piatra cea mai tare, pe care o aduce dela mari depărtări: silex, diorit, etc. și o modelează făcându-și ciocane, topoare, măciuci și cuțite. Ciocanele și măciucile sunt, unele, chiar lustruite cu destulă băgare de seamă și bortite spre a li se putea pune coadă. Ne putem închipui cât de greu trebuie să fi găurit el, cu mijloacele lui de atunci, o piatră tare ca dioritul sau alta de aceeași duritate. Dar și când isbutea să o întruchipeze, vai de cel ce l-ar fi înfruntat.

Cunoașterea focului și apoi a aramei i-a înmulțit omului mijloacele de apărare și de atac.

Aflarea bronzului și mai târziu a fierului, îi dau o vădită superioritate chiar și față de cele mai puternice fiare sălbatece.

Ultimele descoperiri arheologice, făcute în județul Neamț, ne arată — prin bogatul material găsit în pământ — lucruri de o vădită însemnătate ¹⁾.

1) Materialul acesta se poate vedea în muzeul Casei Naționale din Piatra-N.

Găsim aici urme de viață omenească —preistorică— care începe din pragul erei creștine și se urcă în trecut până pe la 3000. Oamenii aceștia, cu slabe mijloace de apărare, își întemeiau sățișoarele pe locuri înalte, apărate în față de un povârniș tare, iar în spate cu un loc lesnicios pentru retragere spre pădure. Casele sau mai bine colibele, una lângă alta, înconjurată cu un val de pământ întărit cu gard înalt de spini. Nevoia de apărare colectivă îi făcea pe oameni să-și clădească locuințele una lângă alta. Numai vremile de pace au îngăduit întocmiri de sate cu case răspândite la mari distanțe.

Satul omului preistoric este deci ca o adevărată cetate. Mai toate aceste străvechi așezări omenești le găsim pârjolite de foc. Dușmanului îi era greu până se apropia de valul cetății, atunci cu câțiva tăciuni anume pregătiți, se da foc gardului și dela gard, caselor, care erau de nuele.

Săgeata de cremene, mai târziu cea de bronz și de fier, a avut un mare rol în lupte. Săgeata cu aripioare, foarte adesea ori, se învenina cu fel de fel de otrăvuri, pe care omul știa să le găsească.

Praștia, ținea și ea locul tunului și al grenadei; iar prăjina de corn sau de carpăn, bine ascuțită și pârilită în foc, au întrebuințat-o strămoșii noștri până pe vremea lui Cantemir Vodă.

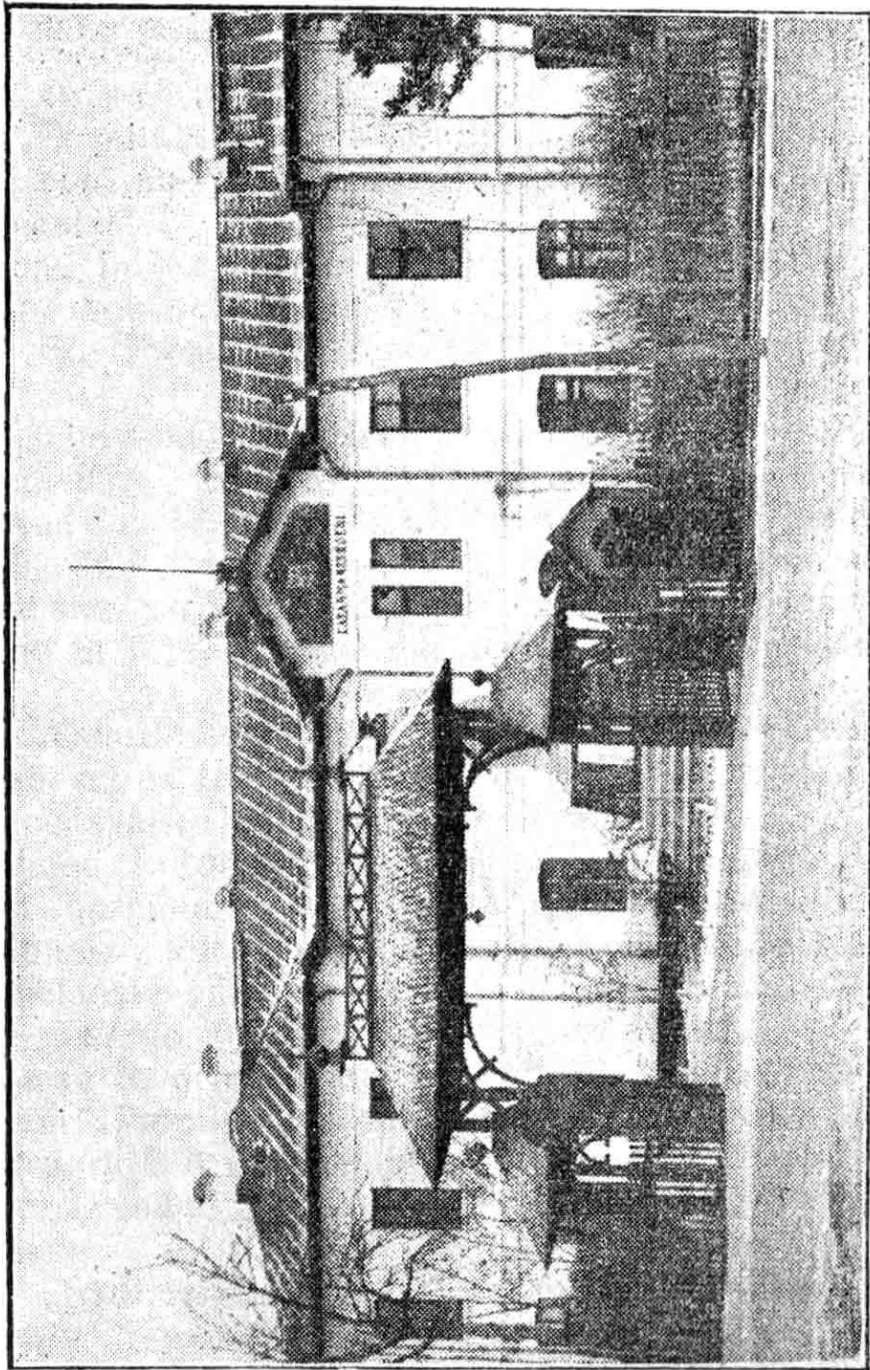
Luptele fiind numai corp la corp, sabia, sulița și cuțitul aveau un loc de frunte.

Intrebuințarea puștei, la început nu era tocmai agreată de „viteji“, care o socoteau o armă bună pentru lași. Voinicul vroea luptă dreaptă.

Dar și altă dată ca și astăzi, cea mai bună armă este sufletul oțelit, vitejia și istețimea omului. Cea mai bună armă în mâna unui păcătos, nu duce la mare ispravă.

Educația sufletească trebuie să stea întâi; fără ea, cea mai isteată mână a celei mai bune arme nu poate da biruință.

Preot C. Matasă

Cazarma Regimentului 15 Dorobanți Războeni

RĂFUIALA LVI CONU ALECU

Conu Alecu Axinte mololi furios scrisoarea și începu să măsoare, cu pași puternici, salonașul.

— „Ei, poftim cucoană ! Poftim, de ce s'apucă odorul d-tale !! Auzi, mă rog, nu-i ajunge solda ! Dar ce nevoi, până pe-acolo, are dumnealui“ ?

Coana Luxița lăsă o clipă ciorapul la care lucra și se uită smerită, pe sub ochelari :

— „Ei, Doamne ! Alecu'e ! Cum te mai superi și matale degeaba“.

— „Cum degeaba, frate, cum degeaba ? — Mă rog — să ne înțelegem ! — De câte ori i-am trimes, noi, bani, luna aceasta ? Ha ?... Aud ?... Ei, ce-a făcut cu banii ?... Și toate astea, sunt numai din vina d-tale, pen'că de mic l-ai deprins cu bani : Ba pe bomboane, ba pe ascuns, pentru țigări, ba pentru....., și conu Alecu, roș la față, se opri din vorbă, privind supărat pe coana Luxița.

— „Dar de-acum, basta, nu mai vede un firfirc ; s'a hotărât, mâine mă sui în trăsură și plec la oraș ! Să vedem și noi, mă rog, pe ce svârle banii, domnișorul ista !

Pufnind furios își ridică ziarul căzut lângă jâlțul coanei Luxița și mormăind „noapte-bună“, trecu în odaia d-sale.

Adoua-zi, tot drumul, conu Alecu certă pe Vasile vizitiul ; ba că biciuește caii, ba că n'a spălat trăsura, însfârșit căuta omul să-și verse necazul pe ce puneă ochii.

Ajunse în oraș tocmai spre seară. Spuse vizitiului să măie în stradela „Plopilor“, drept la gazda „conașului Nicușor“.

La porțiță îl eși înainte ordonanța :

— „Acasă-i „berechetul de stăpân tu, măi“ ? întrebă scurt conu Alecu.

— „Șădi ici, da nu-i ici“ ! răspunse ordonanța care era basarabean.

— „Ei poftim, ei poftim ! Stă aici — dar nu-i aici ! Da, unde-i măi creștine, unde-i“ ?

— „Păi, s'o dus la „popotă“ — să șadă la masă“ !

— „Așaa ! Și unde ți'i „popota“ d-tale, hai“ ?

— „Păi de, unde'i, — d'apoi, la righiment il“ !!.....

— „Phiu ! Sufoarca Vasile, întoarce și mână la regiment să-l găsim odată, să vadă dumnealui ce răfuială îi dau eu. Lasă — lasă d-le Nicușor că-ți arătăm noi“ !!!

La poarta regimentului de cavalerie, îl opri santinela care nu-i dădu drumul, până ce nu veni „caporalul de schimb“

Acesta, abia după ce îl spuse, că dumnealui este tatăl d-lui sublocotenent Axinte Nicolae, se înduplecă și-l dădu „în primire“ unui cavalerist să-l conducă în sala popotei.

Conu Alecu era „Dunăre de furios“ Auzi d-ta, cât necaz și levatură, pentru flecuștețul ăsta de băiat!!... Auzi, d-ta!!!

Pe sălile lungi și reci ale cazarmei, începu să-i bată inima repede și-i păru rău că nu l-a așteptat pe Nicușor la gazdă, dar își aminti de scrisoare și încruntând din nou, sprâncenele-i stufoase, călcă holărât înainte.

În capul sălei, soldatul îi arătă o ușă, din dosul căreia se auzea muzica regimentului, cântând un „schimmy“ „en vogue“!

— „Aici e“? întrebă încet boerul.

— „Aici, întrați“! și soldatul deschise larg ușa prin care se revărsă de-odată un val de lumină și zgomot de furculițe și pahare.

Conu Alecu, cu inima cât un purice, păși nesigur și se opri în mijlocul sălei sub luminele orbitoare ale candelabrelor și sub privirile întrebătoare ale ofițerilor. Simțind atâția ochi ațintiți asupra-i, făcu un pas spre ușă, vrând să plece repede de-acolo, dar un glas cunoscut sbucni deodată din mijlocul ofițerilor:

— „Tataia!! Uite, tataia“!! — și Nicușor sărind sprinten de la masă, veni lângă conu Alecu, îl îmbrățișă și prinzându-l de braț, îl trase după dânsul.

— „Hai, tatae, să te prezint lui d-l colonel“!

Conu Alecu, fără voință, se lăsă dus până în capul mesei unde sub tabloul M. S. Regelui, stătea colonelul; un om tânăr, ras de mustăți și cu monocul în ochiul stâng.

— „Domnule colonel, dați-mi voie să vă prezint pe tatăl meu! Tataie! D-l colonel Bălțeanu, comandantul nostru“!!

Conu Alecu bâigui ca pentru sine, câte-va vorbe și se așeză mașinal pe scaunul ce îl pusese Nicușor lângă colonel.

— „Luați masa cu noi d-le Axinte? il întrebă colonelul și fără să-i aștepte răspunsul, strigă unui soldat: „Băete! un tacâm și „întâiul“ pentru domnul“.

Ce să mai zică?... Ar fi vrut, dumnealui să spună că nu-i este foame, că seara n are obiceiul să mănânce, dar nu'și mai găsea cuvintele. Un gând îndărătnic, nu-i da pace, — de ce nu l'a așteptat pe Nicușor, la gazdă? Ce caută el la regiment, când putea foarte bine să-i tragă o săpunelă, între patru ochi, de să-l fie minte! Așo, poftim blăstămăție!!

— „Serviți d-le Axinte, serviți că se răcește! Toarnă vin în pahare, băiatule, ce stai și te holbezi la noi! Toarnă vin, bă, n'auzi!!...

Conu Alecu, fără să vrea, începu să mănânce repede, furându-l din când în când, cu coada ochiului pe colonel. Bău de câte ori i se umplu paharul — și fiind că aceasta se făcu

de mai multe ori treptat, treptat, simți că i se descleștă gura.

La cafea se pomeni de odată, explicând colonelului, cum că fânașul din anul acesta, cu ajutorul lui Dumnezeu, e mai bun ca cel din an, — că vinul, a vinul Domniei-Sale dela Cornești, e strașnic, nici n'are a face cu cel dela „Bucium“ sau „Valea-Largă“! Ba chiar, se jură că se supără foc, dacă d-nul colonel și d-nii ofiteri, n'o să-l onoreze cu vizita!....

În colțul din fund al mesei, Nicușor își dădea coate cu camarazii și zorea mereu pe soldatul cu sticla de vin, să umple paharul lui „tataia“!!!

Masa fiind pe terminate, colonelul ridică un pahar în cinstea d-lui Axinte, — tatăl „tânărului nostru camarad“ — și propuse, întru cât a doua-zi e sărbătoare, deci „serviciul suspendat“ — să meargă cu toții la „Varieteu“.

„Vom bea o cafea și vom sta de vorbă!“

Conu Alecu nu fusese niciodată la „marafeturi, de-a-istea“, cum obișnuia dumnealui să zică, — dar fiind-că propunerea era a colonelului nu avu ce face!

Colonelul îl luă de braț și eșiră împreună pe „scara principală“. În stradă, conu Alecu, oferi trăsura d-sale, iar colonelul îl pofti să i-a loc, la dreapta lui.

Ofiterii, în cap cu Nicușor, o porniră mai de-a dreptul și tăind „pas alergător“ câte-va stradele dosnice, ajunseră la „Varieteul Prințiar: „Local familiar cu muzică“!!!

Într'o clipă aranjară o masă lângă scenă și comandară „baterii la ghiață“!! Când trăsura opri în fața „varietelului“, colonelul își potrivi monoculul și sări ușor, zornăind din pinteni. Conu Alecu îl urmă tacticos, dar când intră în „salon“, i se muiară genunchii și se opri. Atâta nelegiuire nu mai văzuse! Unde întorcea capul, dădea peste umere și brațe goale!

Ofiterii prinseră a râde pe înfundate — și râsul lor se molipsi pe la toate mesele — Colonelul pricepând incurcătura, îl luă de braț și'l așeză în capul mesei.

Muzica începu deodată :

*„Vin mămicule! Vin tăticule! Vin
Cu portofelul plin, etc., etc.!!“*

Paharele umplute de Nicușor, se deșertară cât ai clipi și altele le urmară. — Conu Alecu uitase pentru ce venise la oraș; o căldură plăcută îl cuprinsese, se simțea vesel și mulțumit că ar fi îmbrățișat pe toți.

Nicușor din mijlocul cavaleriștilor, îi observase toate „fazele“ prin cari trecuse și sculându-se binișor dela masă, se duse în fundul „salonului“ unde vorbi tainic cu câte-va.. artiste!

Nici nu se întorsese bine la locul său, când un stol de fete se năpusti sgomotos la masă. Clipind șiret din ochi, Nicușor făcu un semn discret uneia, — fata pricepu și sărind dela locul ei — fugi în capul mesei — Alecu tocmai își răsucea o țigară din tabacherea de argint cu monograma d-sale, când două brațe calde și parfumate îi incolăciră grumazul și deodată, în hohotul

de răs al ofițerilor, se simți sărutat pe amândoi obraji. Incurajată, fata îl sări pe genunchi și începu să-l giugluească : „Moșulică dragă ! Moșulică dragă ! !”

Iară-și se umplură, paharele și iarăși se goliră ; se ridicară toasturi și se făcură jurăminte de prietenie.

În zori cheful era încă în tolu, când întâmplător conu Alecu uitându-se spre ușă, văzu pe Vasile vizitiul cu biciul în mână, moșăind de somn pe un scaun...

Atunci își aduse aminte de vișoară, de liniștea ei, de coana Luxița — și i fu rușine de bătrânețele sale curate, că se găsește acolo.

Se sculă dela masă, fără să-l simtă ofițerii, — chemă chelnerul și plăti nota, pe urmă făcând un semn lui Nicușor, eși.

În trăsura se uită pe furiș la Nicușor ; acesta cu țigara în colțul gurei, fără să se mai sfiiască de dânsul, fredona o chansonetă. Conu Alecu încruntă sprincenele și pufni, dar tăcu. Se simțea vinovat și în mâinele băiatului. Trăsura ajungând la gazda lui Nicușor, — Vasile vizitiul, strunî caii și opri.

Conu Alecu lăsă pe băiat să se coboare, așeză bine perna trăsura, — ș'apoi scoțând încet portmoneul dela piept, trase din el o hârtie nouă-nouă de 1000 lei !

— „Nicușor, parcă scrise-se-și mălii că ai nevoie de ceva parale ! Na, ține o mie de lei, dar mai lasă-te, bre, de blăstă-mății și..... uite-ce, nu mai scrie nimic mălii, de ce-o fost în iastă noapte !

Ion Vrânceanul

Cuvinte cu duh

În bătălia dela Corneviile, dintre francezi și englezi, un soldat englez reuși să pună mâna pe umărul monarhului și strigă : „Regele e prins“.

Ludovic, răspunse imediat : „Nu știi că nu se ia regele nici odată, nici chiar la șah“ ?

* * *

Lordul Hamilton pe când era beat într'un han din Anglia' omorî un băiat de serviciu și apoi se urcă în camera sa, fără să știe ce a făcut — Hangiul se duse la el și înfricoșat îi spuse :

— Milord, știți că ați ucis pe acest băiat ?

Lordul îi răspunse bâlbind :

— Pune-l în nota de plată.

D-1 col. Deliceanu C.
Comandantul Brigăzii a 6-a

Eroul căpitan poet Nicolae Vulovici

Căpitanul poet **Nicolae Vulovici** — iată o figură reprezentativă, desprinsă din trecutul regimentului 15 și înscrisă pentru vecie în istoria neamului.

Pe monumentul din curtea cazarmei regimentului 15, ridicat eroilor căzuți pe câmpul jertfelor pentru întruparea idealului național, numele lui, îți duce mintea spre chipurile legendare pictate pe pânza victoriosului trecut.

Ostașii mai bătrâni din acest regiment povestesc despre el, cu admirație, fapte minunate.

Era curajos și viteaz cum greu se poate închipui. Era un suflet de elită: blând, bun și înțelegător.

Înaintat căpitan în mod excepțional în urma unor fapte vitejești: salvarea unui om de la moarte — prin dezinteresarea completă a persoanei lui — căpitanul Vulovici N. vine în regimentul 15 din regimentul 16, plin de elan, sădind în sufletul ostașilor de sub comanda sa: dragostea de țară, vitejia și sacrificiul neprecupețit — sentimente care nu peste mult timp aveau să le dovedească în frunte cu dânsul, pe plaiurile scaldate în sânge, în lupte crunte cu dușmanii.

Ofițer înamorat de cariera lui, căpitanul Vulovici a fost și un răsfățat al muzelor. În anul 1910 locotenent fiind, face să apară în ed tura „Ramuri“ din Craiova, un volum de poezii intitulat „**Stihuri Oțelite**“.

Volum cu nume sugestiv cum de altfel sunt și toate poeziile lui, căci aceste **Stihuri, oțelite** cu simțirea caldă a sufletului său de erou, au fost o închegare a freamătului ce clocotea în ființa lui însetată de ideal și copleșită de cea mai sublimă patimă — patima dragostei de țară.

Nu s'a întâlnit o mai mare confirmare a realităților din viața unui poet cu cea ce cântase pe strunele harpei, ca la acest poet cu trese de căpitan.

Poezia lui Vulovici e un imn închinat patriei, e un perpetuu îndemn spre vitejie, spre sacrificiu.

Pers ana lui nu-l interesează decât atât cât poate să constituie imbold și exemplu pentru ostașii lui care trebuie să cucerească steagul victoriei :

...„Și-un glonț de m'a isbi în piept
Copii să ții minte
La pajură cătând voi drept
S'o duceți tot 'nnainte“

Dacă ostașii vor să-i răsbune moartea să i-o răsbune, însă :

„In preajma steagului grupați“

Și chiar de vor muri cu toții, nu-i nimic, mormântul le va dărui odihnă iar țara va ști că ei au mers pururea și eroic „înainte“.

Este adevărat, în poezia generației dinaintea războiului mondial predomină îndemnul spre vitejie și spre sacrificiu, foarte necesar formării sufletelor acelor ce aveau să realizeze România de azi, dar la nici un poet nu găsim acest îndemn mai bine conturat ca la Cpt. N. Vulovici.

Lira lui avea o singură coardă, acordată însă puternic pentru ca murmurul ei să pătrundă până în adâncul sufletelor.

El n'a cântat aproape decât iubirea de țară împletită cu dorința înflăcărată de a lupta pentru dânsa și a o înălța.

În anul 1910, deci cu șase ani înainte de a intra România în războiu, în poezia „Chemare“ pusă în fruntea volumului, arată cum în sufletul lui se sbate neastâmpărul, scâncește tristețea și îl cuprinde revolta pentru că :

*„In pragul bietului român
Azi cresc în voe spinii —
Voi nu vedeți că'n plai la noi
Ne birue străinii?
.....*

*Si n'auziți că'n patru zări
Ne plâng amarnic frații ?
Sunt milioane ce-i umbresc
Sub steaguri împărații.*

*Acolo vitregii stăpâni
Și legile-i sugrumă...
În lanțuri grele ferecați
Privesc spre țara mumă“..
.....*

Evocând voevozii trecutului, morți pentru țara lor, el îndeamnă pe toți Românii să-și salveze frații. Chemarea lui are accente de revoltă și sufletu-i entuziasmat exclamă :

*„De ce n'am aripi să m'avânt
În slavă vulturește
Că spadă eu la coapsă port
Și spada-mi rugineste !*

*E dreptul nostru. Să-l cătăm
Că dușmanii ni l pradă :
De milă dreptul nu se dă
Se capătă prin spadă !“*

Celelalte poezii din volum exprimă aceeași gamă de sentimente : dorul vitejiei ce crește aprig în piept, sfidarea morții, încrederea în realizarea visului de veacuri : România mare.

Această realizare însă el o vede mai târziu, deaceia o urează **A. S. R. Principele Carol** în „Răvașul“ trimis **Măriei Sale** de „Flăcăii dela 26 Rovine“. Poezie care azi răsună ca un cânt cu rezonanțe nostalgice.

...„S'ajungi, Măria Ta, cărunt,
Te aibe'n pază sfinții,
Si-atunci cu ai noștri fii să lupți
Cum s'au luptat părinții.

Iar visului cel strămoșesc
Să-i dai înfiripare :
Să duci hotaru' nostru 'ngust
La vechile hotare !

Vis mare, pe care atât de mult l-a dorit dar care n'a avut parte să-l vadă împlinit.

În alte poezii cântă vitejia eroilor morți în 1877, preamărește pe acei veterani ce-au făcut să tremure dușmanul la Plevna și Smârdan, jelește pe Români de sub stăpânirea străinilor, cade în reverie în fața locurilor cu amintiri istorice sau ca în poezia „Sabie“ descrie dragostea ce o are pentru armele cu care avea să lupte :

„Sabie, tu surioară
Sufletului meu aleasă,
Mândră, pân'la ciasul morții
Ne-am legat să-mi fii mireasă“.

Sabia însă, va fi și mai frumoasă atunci când spălată cu sânge de rugină, va croi uliți prin rândurile dușmanului. Sufletul lui călit pentru luptă respinge un apus prozaic de moșneag, ci el vrea să moară înălțându-și patria, deaceia spune sabiei dragi :

„Nu vroi să mă văd nevolnic
„Vrednic să nu liu de tine,
Ci mă perde tu în floare
Mândră'n foc, cum se cuvine“.

.

Dar iată că dorul lui aprins se realizează. La orizont încep să sclipească focurile războiului. În ziua de 14 August 1916 se decretează mobilizarea.

Regimentul Războeni Nr. 15. se găsea cu batal. I. și comp. de mitr. pe valea Uzului la frontiera ungurească. Din batal. I. făcea parte și cpt. Vulovici N. care comanda comp. 4.

În ziua de 24 August batal. I. din regt. 15 ia parte la atacul orașului Cik. Szereda. Căpitanul Vulovici cere să fie trimis cu compania ce o comanda în avangarda batalionului.

Prima unitate deci care trebuia să se întâlnească cu inamicul era a lui.

Timpul cântat în versurile frumoase și calde venise. Oțelul sclipea în mâini. Asupritorii de veacuri ai fraților noștri trebuiau

să-și primească plata. Neamul trăia clipe mari. Clipe a căror măreție poetul o evocase. Acum o trăia cu toată intensitatea. Povestesc acei care se găseau sub comanda lui că rar s'a văzut atâta risipire de curaj, atâta sfidare a morții.

Chemându-și subalternii pentru a le da misiunile, căpitanul le-a vorbit mai întâi de importanța momentului ce-l trăesc, le-a spus că fiecare contribuie la împlinirea idealului plămădit de atâtea generații, le-a amintit de Mihai Viteazul...

*„Voevodul ce-a 'ntrupat
„Visul mare de-o clipă“*

și care acum...

„In mormânt nu-și află tihnă“

ci se cere răsbunat...

Unitățile au plecat apoi să dărâme :

„Robia lanțurilor grele“.

Se începuse lupta. Gloanțele văjâiau. Ca într'un delir, îmbătat de praf de pușcă, eroul alerga de la un ploton la altul încurajând, insuflând tăria, și căutând s'aducă zâmbet și seninătate.

Călare fugea până la cele mai înaintate patrule, procurând informații, dând ordine, îndemnând și arătând cea mai teribilă indeferență morții.

Și cum oare ar fi făcut altfel când el pe strunele lirei cântase :

.
*„Și'n fața morții neclintit
Să stau ca stei de piatră
Să cad ca un stejar... gândind
La părinteasca vatră !*

*Nu vroi să mor pe căpătâi
Cum mor toți nevoiașii,
Pe-otele ori pe-un mușuroi
Adorm de veci ostașii !*

*Ce-i oare mai înălțător
Când moartea-ți râde 'n față
S'o 'nfrunți jerifindu-ți pentru neam
Netrebnica viață !“*
.

Și 'ntr'adevăr moartea îi râdea acum în față. Gloanțele își cântau deasupra lui drăceasca lor baladă. Ocupat cu conducerea celor mai înaintate rânduri ale companiei el arăta aceiași majestuoasă nepăsare.

Dar desnodământul fatal trebuia să vină. Prea râdea de gloanțe, Prea le întărâta ca ele să nu se răzbune.

Deodată viteazul se prăbuși. Stejarul falnic căzu trăsniț. Lumina vieții lui se stinse... Un glonț neertător îl lovisse în floarea chipiului. Așa precum dorise :

*„De-o fi să mor, Tu Doamne dă-mi
O moarte ostășească :
Un glonț 'n floarea din chipiu
In lupte mă isbească“*

.

De pe puntea dintre viață și moarte a găsit totuși timp să mai strige :

— *„Tot înainte copii“*

Era ultimul efort ce-l mai putea face pentru țara lui, era ultimul și supremul lui îndemn spre lumina țelului milenar.

...Și după ce a murit :

*„Schilavuu-i trup 'nfășurat
In pânza tricoloră“*

l-au plâns „trâmbițașii“ lui. .

„Nu mamă, nu suroră“...

L'au împodobit apoi :

*„Cu coif, cu armele gătit —
Un mire ales de moarte“.*

și l'au dus soldații lui la mormânt, „nu cioclii“ și l-au îngropat cu toți morții din acea luptă la un loc, căci așa spusese el :

*„Să nu dorm singur în sicriu
C'i'n legea ostășească :
Cu toți tovarășii de rând
In grpapă-ne obștească“...*

.

Astfel trecu în limanurile celeilalte lumi căpitanul Vulovici Nicolae — omul idealist, ostașul viteaz, poetul plin de entuziasm.

Deasupra gropii lui au bubuit gloanțele încă mult timp. Văzduhul răsvrătit a tremurat până la ceruri încă trei ani. Ostașii lui au mers mereu înainte, i-au ascultat îndemnul și l-au răsbunat.

Visul bătrân, de o mie de ani, visul care ca o floare parfumasă și-i încălzise sufletul, se împlinise.

Desigur că acolo în lumea umbrelor s'a bucurat.

Pentru noi generația de azi, acest erou care va intra în legendă, trebuie să ne fie un exemplu și o icoană ; iar aceste versuri, să le săpăm în suflet :

*„Erou, de mii de ori erou
„Acela ce se bate
Si moare pentru brazda lui
Ori pentru libertate !*

.

Slt. Nicu Nohai

DIN TRECUTUL REGIMENTELOR

DE DOROBANȚI

Până la 1 Iulie 1889 cele 32 regimente de Dorobanți care împreună cu 8 regimente de Linie și 4 batalioane de Vânători, compuneau întreaga Infanterie a armatei române, erau formate fiecare din opt companii zise de Dorobanți, grupate în batalioane ; fiecare companie avea reședința în unul din cele 8 centre ale județului respectiv, cuprinzând pe dorobanții care locuiau în cele 6—7 comune ale centrului.

Cadrele permanente ale unei companii erau : 1 căpitan sau locotenent comandant, rare ori și un ofițer subaltern, un sergent major, 3-4 grade inferioare numai în timpul iernei și 2 dorobanți concentrați pentru câte 7 zile pentru diferite servicii ale companiei.

Mai era un Stat-Major a regimentului compus din comandant și 2 maiori comandanți de batalioane, dintre care unul făcea și serviciul de ajutor ; un casier și un ofițer cu îmbrăcămintea. Dintre puținii ofițeri subalterni prevăzuți în buget ca subalterni la companii se detașau la regiment : 1 ofițer cu aprovizionarea, unul cu armătura și unul cu cazarmarea ; apoi un șef de muzică cu muzicanții respectivi și ordonanțele ofițerești, plus câți-va meseriași. Toți aceștia din urmă, formau o unitate administrativă, numită „*plutonul afară din rânduri*”.

Pe ziua de 1 Iulie 1889 s'au înființat la fiecare regiment de Dorobanți primele 2 companii permanente cu un efectiv de 100 oameni de trupă.

Aceste companii s'au alipit câte una la câte o companie de dorobanți din cele 4 al batalionului. La regimentul 15 din jud. Neamț s'a fixat reședința batalionului 1 în orașul Piatra; iar compania permanentă s'a atașat companiei a 2-a de dorobanți.

Batalionul 2 cu reședința la Tg. Neamț, iar compania permanentă s'a atașat la compania 6-a de dorobanți care avea reședința acolo.

Pentru a scurta acest istoric și a arăta ce muncă istovitoare trebuiau să desfășoare unii ofițeri din acele timpuri, mă voi ocupa numai de această din urmă companie.

Cadrele ofițerești la această dublă companie, care să numea compania 6-a teritorială și permanentă, având însă fiecare contabilitate, registre și magazii de efecte separate, se compunea din: un căpitan, un locotenent și 2 sub-locotenenți.

Acești ofițeri trebuiau să administreze cele 2 companii, să țină corespondența, să conducă și să execute instrucția teoretică și cea practică pe teren, să fie profesori la cei fără știință de carte și profesori la cele 3 clase pentru formarea caporalilor, sergenților și sergenților instructori, precum și toate celelalte obligațiuni de serviciu cunoscute.

Acesta era serviciul ofițerilor și gradelor inferioare în cele 6 zile lucrătoare ale săptămânii; iar Duminica de la orele 6 sau 8 dimineața după anotimp până ce să inopta, toți acești ofițeri și grade trebuiau să meargă la câmp sau într'un acoperiș de scânduri anume construit pentru a face cu cei 3-4 sute de dorobanți diferite exerciții teoretice, practice și de tragere.

Mai adaug că dimineața câte un ofițer și 2-3 grade inferioare trebuiau să inspecteze curățenia oamenilor și a efectelor companiei permanente după care plecau la instrucția dorobanților.

Din aceste începuturi și cu această muncă istovitoare a ofițerilor din acele timpuri, a ieșit frumosul regiment cu 3 batalioane a 4 companii permanente și o companie de mitraliere pe întreg regimentul, cu care am intrat în campanie în anul 1916.

Aceste 32 regimente ajunse 40 până la 1 Aprilie 1914 și dublate la acea dată, desigur ar fi avut o altă soartă în campanie, dacă în măsura în care au crescut numărul unităților și efectivele lor, ar fi crescut și aprovizionarea din timp a celor necesare pentru a face războiul contra dușmanului, prevăzut în ipotezele de mobilizare.

30.XI.1936

Colonel Calmuschi

RĂSPUNSURI CU DUH

Un tânăr se prezintă într-o zi regelui Frederic Wilhelm I al Prusiei, cerându-i o slujbă.

— *De unde ești? îl întreabă regele.*

— *Din Berlin, Sire.*

— *Cu atât mai rău, zise Wilhelm I: urăsc berlinezii, pentru că sunt pungași.*

— *Foarte adevărat, răsounse tânărul cu sânge rece, dar sunt și excepții; cunosc două.*

— *Cari? întreabă regele surprins.*

— *Majestatea-Voastră și eu.*

Regele făcu mare haz de acest răspuns și îndeplini cererea tânărului.

* * *

Napoleon avea un fecior care-i fusese ordonanță pe când împăratul era locotenent la Tulon. Vechimea și îndemânarea feciorului stabilise un fel de familiaritate între stăpân și s'ugă.

Intr-o seară, Napoleon, de vorbă în salon cu împărăteasa, porunci să li se aducă ceaiul.

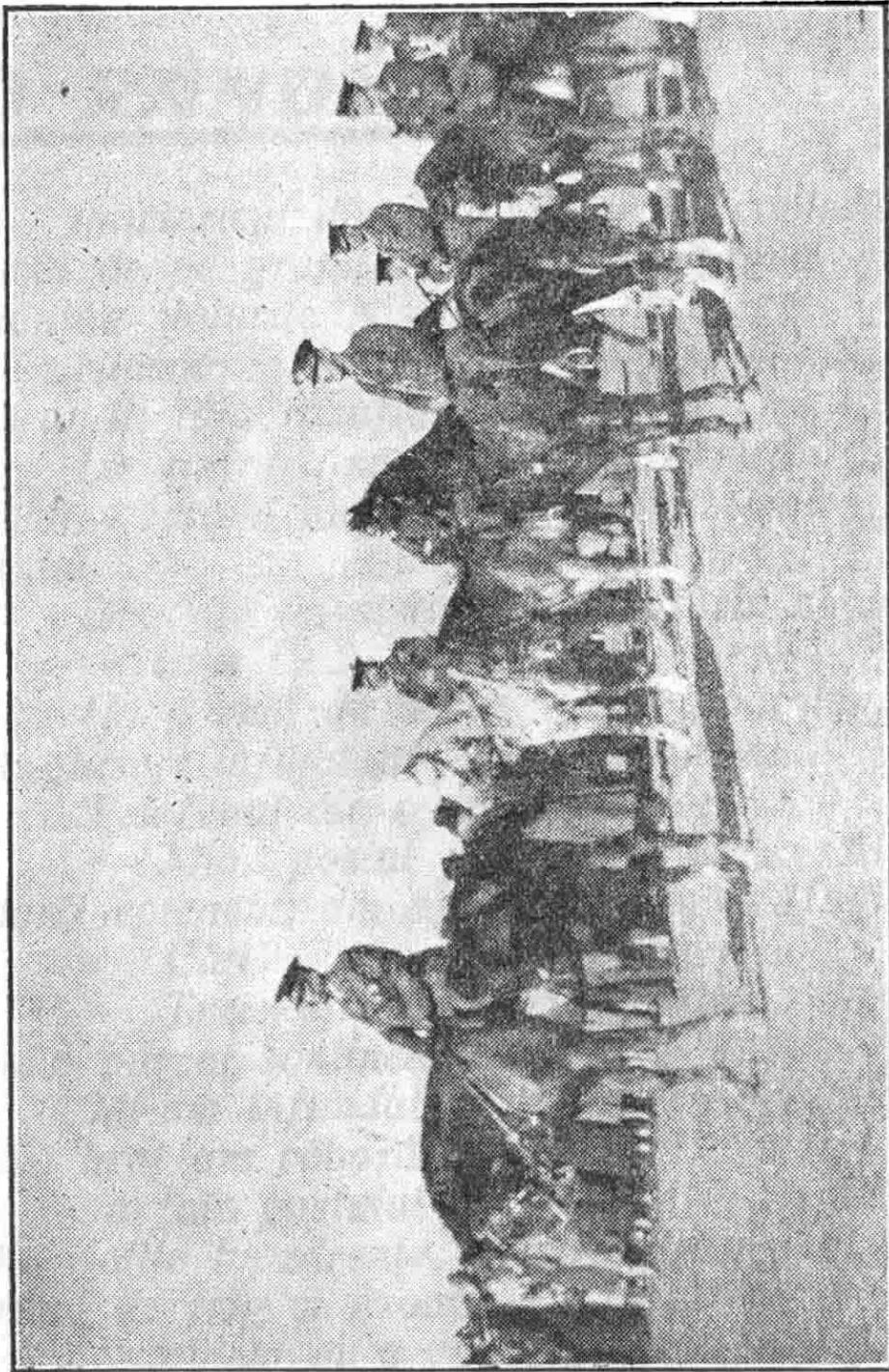
Feciorul veni cu serviciul, dar, când să-l pună pe masă, se împiedecă și vărsă apa caldă pe hainele lui Napoleon.

Suveranul bine dispus, dojenește amical pe neîndemânatec:

— *Așa puteam și eu să fac!*

Servitorul, liniștit de gluma împăratului, ripostează atunci:

— *Da. Acum după ce m'ați văzut pe mine cum fac.*

**D-nul general Rizeanu Alexandru, însoțit de d-nii general
Păltineanu Atanasie și colonel Deliceanu C. — trece
în revistă Div. 5 și 6 la sfârșitul manevrelor
din toamna anului 1936.**

O RÂNDUIALĂ

Întunericul din noaptea aceea copleșise întreg sătucul de pe graniță, până în văgăună unde se frământau sloiurile Nistrului.

Ninsoarea începută în zori se potolise și un frig uscat îți tăia răsufierea.

La posturi santinelele sfredeleau întunericul cu ochii, căutând tăcute spre celălalt mal strein, al Nistrului.

Deodată un strigăt scurt sfâșie noaptea :

— Cine'i?... Stai!!

Un pocnet de armă, — un țipăt lung ce se pierdu și glasuri înfundate răsătură la mal.

Telefonul din cameră sbârână :

— Allo, postul de comandă!... Allo!... S'trăiți don'locotenent, am prinseră niște „răfugiați“ !

— Câți?

— Trei — două mueri și un țivil, ... da țivilul îi mort, ...l'o pușcat santinela că....

Mi-am înfundat căciula peste urechi și cu carabina sub braț am coborât jos la mal.

În fața postului — trântite în zăpadă, două femei înfofolite în zdrențe, se strângeau una în alta tremurând de frig și groază.

Santinela mi a raportat că a auzit scârțâind zăpada ce acoperea sloiurile Nistrului, a întrebat „cine'i“ și neprimind nici un răspuns, a tras!!

Lângă mogâldeța ce s'a prăbușit în zăpadă, a găsit tremurând, pe cele două femei!

Peste o oră, în bordeiul postului, luam „intero-

gatorul" femeilor. Mama, o femeie mărunțică, bătrână, cu fața boțită — numai crețuri, — fiica, înaltă voinică, cu pânțele mare, diform. În răstimpuri își ducea mâinele peste pântec, oftând și răzimându-se de părete, — galbenă ca ceara.

— „Știi românește mătușă“ ?

— „O lecuță, pane! Că noi suntem din colo, de la Prut, da de când s'o măritat Olia cu omul ei — Dumnezeu să-l primească, că l'o pușcat „muscalii“ 'm-neatale, apoi am trăit dincolo, la rus.

— Amu, am fugit de-acolo, — că-i mare nevoe, — și-am trecut Nistru, să trăim aici.....

— Dinspre părete porni un geamăt. apoi un țipăt tăios, strident. S'am văzut pe nevasta cea tânără, ducându-și mâinele peste pântec, frământându-l și prăbușindu-se jos, cu ochii bulbucați, eșiți din orbite.

Încă nu se luminase de ziuă, când îmi sosi răspunsul : „că, întru cât refugiații au contravenit articolul... din ordonanța Nr..., urmează ca la primirea ordinului de față, să fie trecuți peste Nistru, întru cât conform art..., nu au legături de rudenie pe teritoriul nostru“.

Și în aceiaș noapte, bătrâna și nevasta cea tânără — strângându-și la sâni copilul, au trecut iarăși, tremurând de frig și groază, pe lângă mogâldeța ce zăcea în zăpada înroșită de sânge.

Dar copilul n'a știut că trece pe lângă tatăl său!!.

La malul strein s'au auzit glasuri groase, bărbătești. Apoi unul a întrebă:

— „Kto, tam?...

Și iară-și pocnete de armă și iară-și țipete sfâșietoare.... apoi liniște!!

Un soldat lângă mine, a spus:

„Le-a achitat“ !!....

Dar ce înseamnă o ființă-două-trei, într'un noian de lume ce cântă, râde și petrece, povestind de frumusețile vieții.

Ion Vrânceanul

**D-I colonel Manoliu
la parada zilei de 1 Decembrie 1936**

Priveleştea unei bătălii moderne

.....
De ceasuri întregi, artileria duşmană bombardează neîntre-rupt o poziţie, folosind toate calibrele de care dispune — dela ghiulelele mici, de 75 cm. până la proiectilele uriaşe de 400 cm.

Delunăturile asurzitoare sunt aşa de numeroase, încât par'că se confundă într'un singur sgomot infernal, fără început şi fără sfârşit. Pretutindeni, unde cade această ploaie lorenţială de foc, pământul este răscolit, amestecat cu schije de oţel aprins, cu fum, apoi e aruncat spre ceruri — de unde se revarsă din nou spre pământ, ca un nou potop de oţel, de foc şi de ţărână aprinsă. Şanţuri întregi şi adăposturi puternice dispar, lăsând în urma lor gropi fumegând satanic; apoi dispar şi acestea, pentruca altele, mai înfiorătoare, să răsară în loc. Pământul răscolit astfel capătă înfăişarea unei ape se clocoteşte pe foc. Bieţii oameni rătăcesc buimaci — ca nişte prepeliţe răscolite de glonţul vânătorului — dela un capăt la altul al poziţiei, dela un adăpost la celălalt: se ascund când la dreapta focurilor, când la stânga lor, când înaintea când înapoia lor.

Dar nici posibilitatea aceasta nu le rămâne multă vreme. Focurile mitralierelor duşmane acoperă îndală, ca o pânză, suprafaţa pământului şi nicio mişcare nu mai este cu putinţă. Nenorociţilor le mai rămâne doar posibilitatea de a se târi disperaţi şi de a se căţara, pe brânci, printre cadavre, prin cenuşe şi prin sânge.

Sforşarea tuturor este uriaş de impresionantă. Cu ultimele lor puteri, oamenii se ţin eroic de arme şi cu cea din urmă picătură de sânge se menţin îndârjiţi în preajma mitralierelor.

Tot ce cade sub loviturile infernale ale duşmanilor — om sau armament — dispore într'o clipă, fără urme, sub potopul de lavă aprinsă şi sub valurile de ţărână ale pământului răscolit.

Apoi, vijelia artileriei — uriaşul tăvăbug de foc — se mişcă. Se începe bombardarea liniei a doua.

Supravieţuitorii dezastrului din prima linie răsufală un moment uşuraţi. Bucuroşi că au scăpat cu viaţă, îşi pregătesc armele de atac, spre a plăti duşmanilor, în aceeaşi măsură, clipele de groază trăite câteva momente mai înainte.

Deodată, însă, din norii uriaşi de fum, la 40—50 metri, apar nişte umbre, apoi altele... Flancurile lor încep a vărsa foc viu

de mitralieră, silind bruma de oameni ce a mai rămas să se ascundă iarăși.

E un atac de tancuri — atacul mașinelor infernale.

O panică de nedescris și o furie oarbă se deslănțuie printre rândurile eroilor. Armele, grenadele de mână și de pușcă, sunt fără nici un efect. Disperații urlă, blestemă, imploră. Imploră focul de acoperire al artileriei amice. Dar nimeni nu răspunde — nimeni nu dă semne de vieață, căci ea e la pândă departe, în dosul poziției și nu prea poate să vadă ce se petrece în prima linie — necum să tragă. Mai mult încă, în curând ea e atacată de barajul rulant al focului inamic, ce înaintează mereu în inima poziției.

Intr'o clipă infanteria inamică atacă și ocupă primele șanțuri, punând mâna pe oamenii care se adăpostiseră în gropile obuzelor. Pe urmă, ea continuă atacurile cu tancurile, atât cât îi permite barajul rulant al artileriei sale.

În urma acestor monștri mecanici — tancurile — nu mai rămâne nimic în vieață. Totul dispare. Până și cuiburile mitralierelor sunt făcute una cu pământul. Nu mai vorbim de rezervele de contra-atac; ele sunt de mult risipite și distruse.

Dar, încă, nu s'a sfârșit totul. Valuri nouă de oameni și tancuri nouă, răsar ca din pământ din liniile inamice. Puternice trupe de asalt, cu artileria de însoțire, dau asalturi nouă, până când cuceresc definitiv poziția de artilerie amică, pentru că aceasta nu poate rezista atacurilor combinate — de tanc și infanterie. Acțiunea ei este paralizată și, astfel, bătălia este definitiv pierdută.

.....

*

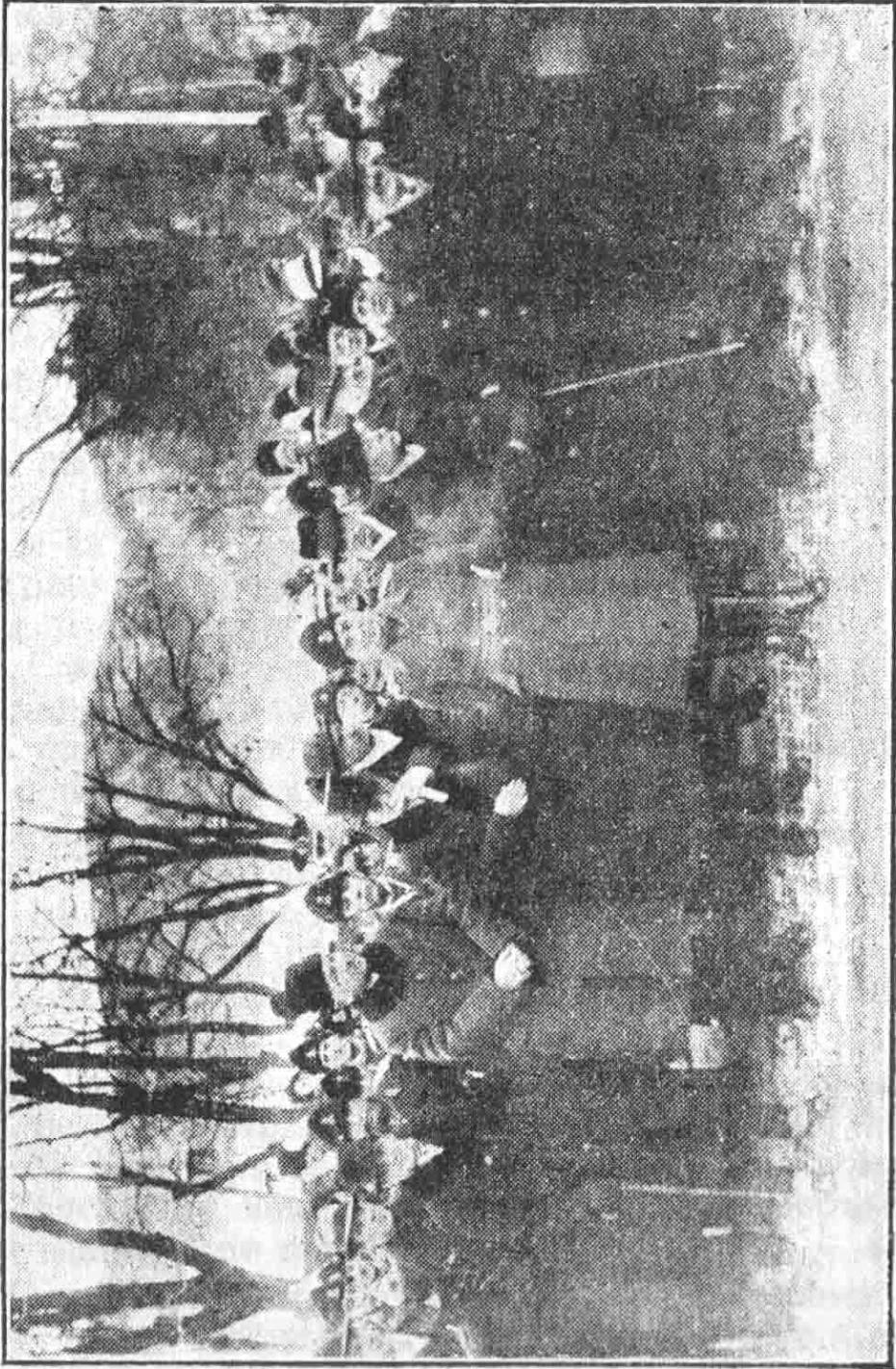
Rândurile acestea sunt o traducere liberă, fragmentară, dintr'o revistă germană — traducere făcută împreună cu un prieten ofițer, în vremea când îmi făceam stagiul.

Deși descrierea acestei bătălii este incompletă, lipsind colaborarea avioanelor și a gazelor de luptă, o dăm, totuși, căci o găsim destul de sugestivă.

Constantin Turcu, profesor

Ludovic al XIV-lea arată lui Boileau versuri compuse de el și-l întrebă cum le găsește.

«Sire, răspunse Boileau, nimic nu e imposibil Majestății Voastre, ați voit să faceți versuri proaste și ați reușit!»

Autoritățile primind defilarea în ziua de 1 Decembrie 1936.

Crăciun în cazarmă

Ajunul Crăciunului se arăta posomorât în anul acela. Se pornise ger de dimineață. Promoroaca groasă atârna greoaie pe copacii înghețați, iar din când în când câte-un iureș de vânt spulbera zăpada de pe acoperișuri. Doar spre amiază soarele își arătase puțin fața-i palidă, zâmbise gales câmpurilor înghețate și apelor înțepenite și se ascunse iarăși în nor neputincios să lupte cu frigul ce se lăsa mereu tot mai ascuțit.

Soldatul Ion Asandei nu plecase în concediu de sărbători. Fusesse înainte cu două săptămâni acasă; iar acum rămăsese în cazarmă, lăsând pe alți camarazi să cunoască bucuriile concediului și să guste din bunătățile sărbătorilor.

Toate ar fi bune, se gândea Asandei, dacă nu ar fi așa de frig și dacă nu ar fi fost numit în gardă chiar astăzi în ajunul Crăciunului. Cel puțin dacă ar fi fost liber în ziua aceasta! Ar fi rămas în dormitor cu ceilalți camarazi și cu toții la lumina focului din sobă ar fi petrecut această seară povestindu-și fiecare din amintirile sărbătorilor petrecute pe acasă.

Ordinul „majorului“ însă fusese foarte limpede: „Asandei și Boboc în gardă până mâine la amiază“... și acum, își aranja ținuta, își curăța arma și bocancii pregătindu-se să intre în gardă.

Serviciul de zi până seara, trecu repede. Uitase aproape că mâine-i Crăciunul, că-i pare rău că nu este acasă și că afară e frig.

Dealtfel, spre seară gerul se mai potoli; iar cu primele lumini pe la ferestre, fulgi mari și moi ca de puf începură să cadă rari. Ninsoarea se îndesi pe măsură ce se lăsa întunericul.

Ningea bine când „caporalul de schimb“ pornise să așeze în post schimbul de noapte.

Asandei luase în primire postul No. 3, cel mai îndepărtat de cazarmă. Și tocmai de acesta se temea. Nu voia să fie chiar așa singur și departe în această noapte, când mai mult ca ori când ar fi vroit să fie cu alții la un loc.

Plecase caporalul de schimb și cu dânsul liniștea se lăsase completă în jurul postului No. 3. Vântul aproape nu mai bătea; iar ninsoarea cădea mereu. Asandei, făcuse odată ocolul postului și pentruca să se mai adăpostească de ninsoare intrase în gheretă.

Aici cu arma la picior, rămase pe gânduri. Acum deabia începură să-l năpădească. Tot felul de amintiri îl necăjeau.

Se vedea mic, cu căciulă mare, cu traista cât sacul, când cu alții de vârsta lui porneau cu colinda. Se vedea întorcându-se bucuros acasă cu traista plină de colaci.

Se vedea mai mare când cu băeți și fete, mulți la un loc se duceau la „domnu“ învățator și la părintele și cântau frumos colinde pe care le 'nvățau cu câteva săptămâni înainte.

Iși aducea aminte cum părintele mai ales îi chema în casă și le dădea câte un pahar de vin și un colac și cum la plecare le mai punea fiecăruia în mână câte un ban.

Cât nu ar fi dat, să fie iarăși așa ! Acum însă ce departe sunt acele timpuri....

Pușca prea rece-i amorțise degetele dela mână. Era frig. Asandei nu mai voi să se gândească la nimic, Luă pușca la umăr și porni să mai facă odată înconjurul postului.

Când trecu în partea dinspre oraș, i se păru că aude adus încet de vânt glas de colindă. Se opri să asculte. Intr'adevăr se auzeau copii îngânând subțire o colindă pe care o cunoștea și el :

„Sculați, sculați boeri mari
Florile dalbe...
„Că vă vin colindători,
Florile dalbe...“

.

Asandei ascultă colinda până la sfârșit. Apoi, mulțumit porni mai departe să-și vadă de paza postului său

Când ajunse din nou la gheretă și tocmai voia să se mai adăpostească de ninsoare, auzi svon de vorbe și pași ce veneau de pe drumul ce trecea prin stânga postului său.

Se gândi că ar putea fi drumeți, ce se întorceau dela oraș acasă și pe care i-a apucat noaptea pe drum.

Porni încet să vadă cine-i. Strigă. Până se apropiară, Asandei întrebă răstit: „Cine-i? “ Un glas băețesc îi răspunse din întuneric. Asandei putu să deslușească cu greu printre fulgii de zăpadă două mogâldețe negre ce se apropiau încet de ghereta lui.

Peste câteva clipe un băețel cu o fetiță, cam speriați că vedeau înaintea lor un soldat cu pușcă, stăteau în fața lui.

Asandei își îndulci vorba, îi luă cu binișoru și află dela ei că sunt „colindători“, au pornit de cu vreme cu colinda în oraș, au făcut 12 colaci și 10 lei și că acum voiau să meargă la bunica lor, care stătea pe aici pe lângă cazarmă, că au cam greșit drumul și că... văzând lumină au pornit'o încoace....

Asandei-i ascultă până-și termină povestea după care mângâindu-i le zise :

„Măi băeți, eu vă arăt vouă drumul, vă dau și câte 2 lei, însă am și eu o rugăminte : să-mi cântați și mie o colindă, cea mai frumoasă pe care o știți voi“.

Băiatul se prinse repede, fata nu voia, îi era par'că rușine ; însă până la urmă se prinse și ea.

Și în întunerecul nopții de ajun, printre fulgii de zăpadă ce cădeau tot mai groși, se porni încetinel pe glas copilăresc colinda :

„Sculați, sculați boeri mari
Florile dalbe...
Că vă vin colindători,
Florile dalbe...”

Iar ofițerul de serviciu care venea tocmai atunci în inspecție către postul No. 3, ascultă nedumerit colinda ce vestea ca un cânt din fundul câmpului întunecat nașterea Mântuitorului Hristos.

După ce copii plecaseră și Asandei porni din nou în jurul postului său, ofițerul se apropie. Santinela observându-l deabea când ajunsese lângă drum, luă scurt „arma pentru onor”; iar raportul său sună cald din întunerec :

„Domnule locotenent la postul No. 3 nu s'a întâmplat nimic !”

După voce se cunoștea că fața lui Asandei e numai bucurie și lumină.

Și 'n întunerec același zâmbet lumina fața celui ce primea raportul. Adevărat, la postul No. 3 nu se întâmplase nimic.

G. T.

SINCERITĂȚI...

Regele Italiei este adesea foarte amuzant în intimitate.

Nu de mult, tânăra prințesă Giovanna se distra luându-i batista.

— „Dă-mi'o înapoi”, zise regele.

— „Nu, papa”.

— „Ba da, copilul meu, căci de când cu Mussolini, este singurul lucru în care pot să-mi mai bag nasul încă !”

• * •

Intr'o noapte Balzac fu deșteptat din somn de un individ care se căznea să spargă broasca dela biroul de scris.

Când își dădu seama despre ce era vorba, romancierul începu să râdă. Hoțul se văzu descoperit și se opri din lucru.

Balzac râdea și mai tare.

— „De ce râzi ?” îl întreabă hoțul.

— „De ce ?” Pentrucă vii noaptea la mine și cauți bani, cu o cheie falsă, într'o cutie în care eu ziua și cu cheie adevărată nu găsesc nici'o lăscăe.

Cântecul țigării...

*In viața noastră țigara e poate
Singurul balsam ce alină toate.
Otrava i-o soarbe la câmp muncitoral,
In ore de curs galant, profesorul ;
Poetul la masă stingher și flegmatic,
Așteaptă torentul de vers nebunatic
Scoțând din țigară noianuri de fum ;
O sorb cerșetorii la margini de drum :
Grăbiți, liceenii cu chipuri șirete
Trag fumuri dibace prin colțuri discrete.*

*Țigara-i aleanul savantului chel ;
E dulce alinare oricărui rebel.
Ostașu'n răsboaie sub salve de tun
Și-aduce curajul prin fum de tutun ;
In bezna 'nchisorii, în ocne de sare
O sorb osândiți cu calm și răbdare.*

*Dar cine, dar cine acum nu fumează...
Când viața-i viteză și fumul calmează ?
Femei cu obraji ca roze petale
Și-așteaptă amanții aruncând rotocoale...
...Si fumul le face viața de vis
Un joc de lumină prin flori de narcis.*

*Țigara, țigara, e azi o romanță
Ce 'mprăștie visuri, elanuri, speranță...
Cu ea muritorul se 'mbată cu sete
Când țipă necazul că-i rău și scumpete.*

*Parfumul țigărei de demoni vrăjită
Imbată și fata ce nu se mărită...
Imbată bărbatu 'nșelat de soție,
Imbată pe om în dulcea beție
De doruri aprinse ce 'n gol se 'nfiripă
— Himere clădite pe visuri de-o clipă.*

*Căci fum e țigara... și viața e fum...
Din ele amândouă rămâne doar' scrum.*

Nicu Nohai

Curaj și dragoste

față de șef

În seara unei zile de August în anul 1927, după o zi de instrucție, — la centrul de instrucție al aviației „Pipera” — unde învățam cum se face legătura între cei ce luptă în aer și noi cari luptăm pe pământ, mi-a fost dat să văd o întâmplare pe care nu o voi uita multă vreme.

Stăteam la una din ferestrele dormitorului centrului și mă uitam cu admirație, cum vestitul aviator căpitan Popescu Romeo — care astăzi nu mai este printre cei vii, — făcea acrobații aeriene la o înălțime de 3-4 km.

Deodată, strălucește ceva la avion și fără să-mi dau seama ce poate să fie, văd că avionul, cu o viteză amețitoare, venea spre pământ cu elicea în jos; iar la 50-60 metri de pământ, când pilotul a isbutit să-l pună din nou orizontal, o limbă de foc s'a întins peste aviatori și avion. Avionul luase foc.

Când am văzut acest lucru, am luat-o la fugă spre avion, toți cari eram la acea oră la centru.

Fugind peste câmp, am putut observa peste puțin timp, că din avion, prin flacări, sar doi oameni în loc de unul, cum știam, și care ținându-se de mână, o rup de fugă spre noi.

Ajunși aproape, am văzut că acei ce fugeau mână în mână înfrățiți în fața pericolului, erau căpitanul și un soldat din escadrila sa care sbura atunci pentru prima oară

Noi, care alergasem în ajutorul lor, stam buimăciți, neștiind unde să ne uităm întâi: la focul care mistuia avionul, sau la cei doi aviatori înegriți de flacări și cari abia atunci se lăsaseră de mână. Tot atunci aud vocea comandantului centrului, felicitând pe căpitan pentru măestria cu care s'a salvat dela o moarte sigură pe el și pe soldatul care-l însoțea.

Atunci căpitanul, cu o atitudine ostășească, mulțumește comandantului său și totodată raportează:

— „Domnule Colonel, îmi pare rău că am distrus un avion, iar cât privește fapta, nu este altceva decât ceiace trebuie să știe a face orice aviator, adică: atunci când are foc la bord să vie cu viteza cea mai mare spre pământ, căci focul din cauza curentului de aer nu poate să se întindă.

De felicitat și de dat exemplu este acest soldat, care deși sbura pentru prima oară, când i-am dat ordin să se deslege și să sară din avion pentru a nu lua foc, el cu un curaj demn de admirat nu s'a grăbit să execute ordinul meu. Deslegându-se numai, m'a deslegat apoi pe mine și în timp ce eu aveam grija aterisării și stingerei motorului, m'a luat în brațe pentru a mă da jos din avion”.

Comandantul se îndreaptă atunci spre soldat și-l îmbrățișează pentru fapta sa curajuoasă și răsând îl întreabă:

— „la spune-mi tu drept, ai tras o spaimă bună?”

Soldatul răspunse:

— „Să trăiți, domnule colonel, nu pot să spun că nu mi-a fost frică, însă când am văzut pe d-l căpitan cuprins de flacări și înecat de fum, primul meu gând a fost să-l pot scăpa. Ca mine mai sunt mulți; însă ca domnul căpitan nu se găsesc prea des”.

Impresionat de această faptă atât de curajuoasă, colonelul vru să răsplătească pe bravul ostaș dându-i să-și aleagă singur răsplata ce o merita.

Răspunsul însă impresionă puternic prin modestia lui:

— Domnule colonel, singura mea dorință ar fi ca și altădată domnul căpitan să mă ia cu dânsul sus.

Cpt. C. Durican

Crillon trimise odată lui Henric al IV-lea, următoarea scrisoare:

„Doar două cuvinte: concediu, bani”.

Henric al IV-lea îi răspunse imediat:

„Un singur cuvânt: Nimic”.

* * *

Un prieten spuse lui d'Ennery:

— Imi plac foarte mult copiii altora.

— Da?!.. Atunci ce mai aștepți? Insoară-te!

*Brânză Lica*¹⁾

Zarvă mare 'n toată casa
La maiorul Stratulat,
Toți dau zor să pună masa,
Fiecare-i ocupat.
Ca să-ți vină dintr'odată
Zece invitați, nu-i șagă ;
Maioreasa 'ngrijorată
S'a gândit o noapte întreagă :
— Va să zică : Primo, supă
De găină — că-i de soi —
Crap pe varză acră, după,
Și pui fripți cu usturoiu.
— E destul? Ce zici Costică?
Să mai fac și alt ceva?
Mie drept să-ți spun, mi-e frică,
Cum că nu s'or sătura.
Am și tort de ciocolată,
Am și pastă de gutui ;
Dar deodată disperată :
— Știi ce n'avem? Brânză nu-i!
— Cum se poate? Cum se face?

1) Din volumul „La Pașa vine un... oltean”,

Tocmai brânză ai uitat !
Chiamă ordonanța 'ncoace,
S'o trimit imediat.
— Ian ascultă, mă Ilie.
Ține-un pol și fugi la Ghica,
Cel din colț. cu băcănie,
Și să-mi cumperi brânză Lica.

.

Trece-un ceas, ba și mai bine,
Ordonanța nu mai vine.
— Unde-o fi umblând nebunul ?
Uite că-i aproape unu
Și 'ncă nu s'a 'napoiat !
Apoi azi să știi că-l bat.
Când mi-e zor de ard ca focul,
El se plimbă, dubit cul.
Ora două. In sfârșit
Și Ilie a venit.
Transpirat, la față roș
Ca o creastă de cocoș.
Dar deodată a 'nghețat
Când maiorul l-a chemat.
Parcă-l inlemnise frica,
Când la dânsul s'a sbârlit:
— Unde e, mă *brânza Lica* ?
Ce te uiți așa tâmpit ?
— Toată piața am umblat
Și de asta n'am aflat.
Apoi tace ca pământul
Și cu ochii 'ncremeniți.
— Ce-ai cerut, bătute-ar Sfântul ?
— *Brânzulică*, să trăiți !

Florin Iordăchescu

CHEILE BICAZULUI

Când ne-am dat jos din mașină toți am avut o senzație de ușurare și de liniște. Intocmai cum am fi trecut pe lângă o primejdie mare de care acum scăpasem.

Cheile Bicăzului

TUNELUL

Străbătusem drumul ce ne ducea spre „Cheile Bicăzului” înfiorați.

Glumele, râsetele și exclamațiile pe care fiecare se simțea dator să le facă, nu mai reușeau să îndepărteze din suflet, teama unei rostogoliri vertiginoase în adâncuri, căci drumul îngust pe care se strecurase mașina este mărginit în stânga de hăul prăpastiilor, iar în dreapta de labirintul sălbatec al munților.

O neatenție a șoferului, o mașină venită din senz invers, ar fi adus poate o aruncare a noastră în besna din prăpăstii....

Dar am ajuns....

Și acum coborâm în această peșteră a tainelor.

Fiecare își simte sufletul învăluit de alte sentimente de cât acele obișnuite.

Munți giganți și abisuri înfricoșătoare; blocuri enorme de piatră, pe care nici un fir de iarbă nu poate prinde rădăcini, stânci plasticizate de natură — genialul arhitect— aici în forma unui soclu de statue, aici în turnurile unei cetăți antice.

Și toată aceeași priveliște e învăluită într'o măreție misterioasă, ce-ți strecoară în suflet un sentiment de extaz, de admirație, de inferioritate față de puterea sublimă a Naturii...

Pășim aiuriți... Defileul se îngustează și frumusețea tabloului se mărește uimitor. Deoparte și de alta piramide de piatră se înalță atât de sus, încât ochiul nu le poate cuprinde și la picioarele lor, omul e o zdreanță umilă...

Strâns între cele două ziduri negre, apropiate și solitare, ca'ntr'un chenar de umbră, cerul abia se zărește, fluturându-și albastrul — singura dovadă că nu suntem pe alte tărâmurii.

Soarele nu poate pătrunde; e frig, umezeală își înfășoară tot corpul. Sălbateca măreție te impresionează până la emoție.

Totul pare amorțit... Doar Biczul, stăpânul capricios al acestor chei — vine huind straniu, trecând din cascadă în cascadă, izbind malurile, cântând cântecul zbuciumului... al singurătăților eterne.

Abia mergem. Pusderii de pietre ne stau în cale. Potecile sunt strâmte și întortochiate. Freamătul frunzelor, al apei, al munților ne amețește... ne exaltă...

Mersul ne obosește. Inșă nu cedăm. Ne chiamă mirajul genunilor.

Dar... exclamații...!

Nu mai putem înainta. În față, tronează sfidător, măreț și sumbru un zid imens care inghite cărarea și-o ascunde în sălbatecile lui împărății...

Pe o lespede albă m'am așezat să privesc și să-mi adun gândurile sub fumul unei țigări...

Incolo departe, soarele asfințea; șuvițe de aur se strecurau prin desigurii și însemnau pete palide de lumină pe verdeața sombră a locurilor.

Codrii fâșiau lin în pacea amurgului. În răslimpuri veneau de departe, din adâncuri, mugetele sdrobite ale Biczului.

Ce frumoasă Natură! În colțul acesta depărtat de lume, pierdut în singurătăți rar tulburate, simți cum ceva din măreția ei se furișează în suflet, ridicându-te spre lumi mai înalte... mai divine....

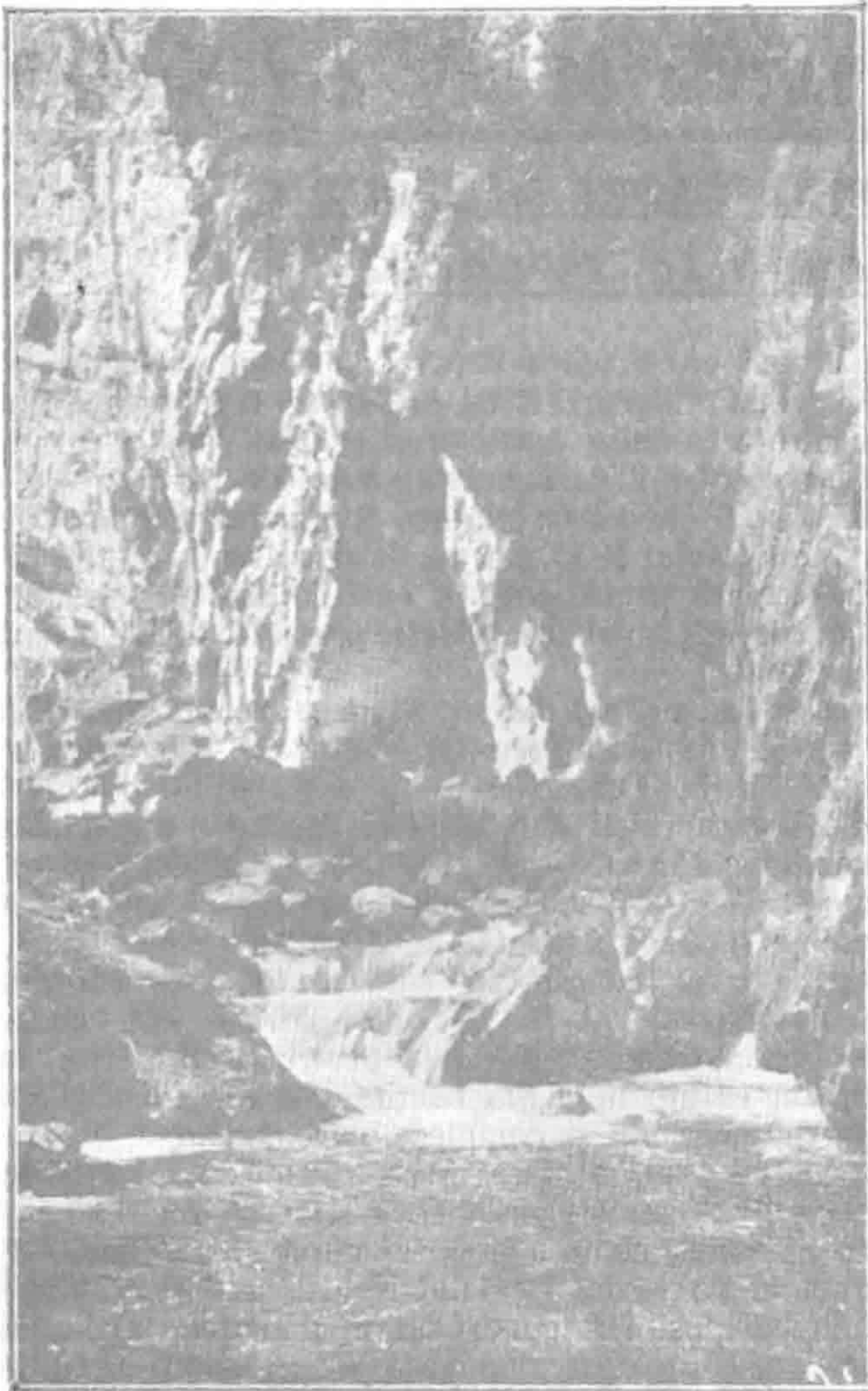
Deșertăciuni... patimi... visuri de mărire... ură... totul se sfarmă... Sufletul își rămâne curat. Doar fiorii unei dulci admirații trec ușor ca o adiere pe o apă liniștită.

AUREL BĂEȘU

Răchii pe malul Bistriței

**In fața lui Dumnezeu... In fața Naturii, îți pleci genunchii...
Ea-i mare!.. Tu ești mic...
Umbrele înserării umplură locurile de mai multă taină.**

Chelle Bicazului

GROTA

**O pace întinsă stăpânea totul.
Mașina ne aștepta sus să plecăm.
Tovarășii mei porniseră discutând.
Am pornit și eu, cu sufletul plin de evlavie ca dintr'un templu...**

Nicu Nohai

Cu patrula de sky a regimentului...

Antrenament la Dorna.

Concurs la Predeal.

În ultimii ani skyul a căpătat în armata noastră o importanță deosebită. Concursuri cu premii se organizează în fiecare iarnă, pentru a stimula practicarea acestui sport cât mai intens și tot odată pentru a se constata gradul de pregătire la care s'a ajuns, în special în ceiace privește instrucția patrulelor de skyori.

În iarna anului 1935, patrula de sky a regimentului 15 Dorob., prezentată pentru prima dată la concursurile pe armată, câștigă având concurenți destul de serioși, premiul întâu și cupa unităților de câmp,

Succesul răsunător obținut atunci, trebuia menținut. Concurenți noi și mai bine pregătiți erau de așteptat, cu ocazia concursului din anul următor.

Cu orice sacrificii dar, cupa și prestigiul regimentului trebuiau menținute. Pentru aceasta era necesar un antrenament serios și îndelungat pentru perfecționarea patrulei de sky, ce avea să ducă numele regimentului atât de departe.

Zăpada însă, întârzia să cadă; iar data concursului se apropia. Soluția este că la 12 Dec. patrula sub comanda lt. Mișca Augustin, complet echipată pentru iarnă, pleacă la Dorna unde zăpada căzută în multă cantitate și terenul mai variat, dă posibilitatea unui bun și complet antrenament

La Dorna însă, același lipsă de zăpadă, întristează pe skyori. Dar dacă zăpada nu vine în Dorna vor merge skyorii după ea. Si astfel, chiar a doua zi după sosire patrula începe antrenamentul pe vârful Dealului Negru, unde un strat mărișor de zăpadă dă posibilitatea executării unui bun început de antrenament.

Dealul fiind depărtat de oraș, patrula nu se întorcea la amiază în Dorna, ci lua masa acolo sus pe munte în aier curat și în soare plin de sănătate.

După două săptămâni soldații mergeau bine. Le lipsia însă antrenamentul pentru rezistență; iar zăpada tot puțină și tot departe de Dorna era.

Pentru aceasta, în fiecare zi patrula se deplasa 15-20 Km. până la poalele dealului Oușorul, de unde începeau skyatul. Și acest antrenament la început pe distanțe scurte de 8-10 Km. se

continuă progresiv, până se ajunge la 40 Km. pe zi. Cu trei zile înainte, de anul nou, patrula primește ordin dela regiment, de a pleca imediat pentru câteva zile în munte.

E ales itinerariul: dela Dorna prin satul Neagra către munții Călimani.

La 30 Decembrie patrula pleacă. La Neagra oamenii foarte ospitalieri primesc și găzduesc cum nu se poate mai bine pe soldați.

A doua zi, la 31 Dec. începe ascensiunea munților Călimani. Până la ora 1 la amiază, ajunge la 2000 m. altitudine. Vremea era admirabilă. Un soare cald ca de primăvară topise însă toată zăpada de pe munți. Văzându-se lipsită tocmai de elementul ce-l doreau mai mult, patrula e nevoită să ia drumul înapoi către Dorna, unde încă mai era zăpadă.

La 1 Ianuarie, patrula se odihnește în Dorna. Chiar a doua zi, tot pentru antrenamentul oamenilor, patrula pleacă pentru 3-4 zile, complet aprovizionată, către cabana bat. 8 V. M. de pe muntele Suhard. Cu această ocazie se atașează pe lângă patrulă și doi civili: un inginer și un student cehoslovac, amatori de sport și excursii.

Plecarea are loc dimineața pe un timp nu prea promițător. Cam frig și începea să se lase ceață. Ajunși la poalele Oușorului, se ia masa pentru a se căpăta noi forțe, căci deacum începea urcușul cel greu.

Până la atingerea crestei Oușorului, ceața se lăsase tot mai groasă; iar pe lângă aceasta începuse și un viscol puternic. Sus, pe creastă, spre a preîntâmpina o rătăcire, lt. Mișca trece în cap pentru a ține drumul adevărat.

După alți 8 Km. la urcușul Suhărzelului, ceața era atât de groasă, încât deabia se mai vedea vârful skyului din picior. Viscolul acoperise complet drumul, astfel că pe la ora 5 d. a. când începuse să se întunece, situația patrulei nu era deloc fericită: frig grozav, viscol, ceață, fără adăpost și rătăciți.

Perspective nu prea atrăgătoare pentru noaptea ce se apropia.

După o oră de rătăcire, cei din cap dau de o urmă. Bucuria însă fu de scurtă durată: era tot urma făcută de ei cu un ceas înainte. Deci se învârteau pe loc. Singura soluție era să petreacă noaptea acolo unde se găseau, mai ales că se făcuse întuneric complet.

Norocul le-a scos în cale o stână părăsită cu apă în apropiere. Iar peste jumătate de ceas adăpostiți de viscol și stând jos pe lângă foc, patrula lua cina glumind, căci skyorul niciodată nu trebuie să-și piardă buna dispoziție și încrederea.

Noaptea nu se putea dormi aproape de loc.

Focul te ardea pe o parte; iar frigul te 'ngheța pe cealaltă; iar pe lângă aceasta spre dimineață când aproape se liniștiseră toți, iau foc hainele cehoslovacului. Deci nou prilej de haz și gălăgie. Astfel se făcu ziuă. Dimineața însă aceiași situație: nici ceața și nici viscolul nu încetaseră. Lt. Mișca, cu un soldat de încredere pleacă să găsească drumul sau un loc mai bun pentru adăpost.

După două ore de rătăcire prin ceața, ajung tot de unde au plecat: o hotărâre însă, trebuia luată.

Patrula pleacă deci toată spre creastă unde probabil vor găsi drumul. Sus, viscolul era așa de tare încât trântea oamenii la pământ. O înaintare era imposibilă. Pentru a se adăposti de vânt, patrula coboară din nou și intră în pădure, unde brazii înalți țineau adăpost perfect contra vijeliei de sus.

Odată intrați în pădure, vântul se liniște.

Ciudat, se auzea departe sus pe creastă vuind îngrozitor viscolul, cu acelaș sgomot, cum auzi câteodată noaptea la malul mării, urlând valurile infuriate.

Un drum găsit în pădure îi duse direct în Iacobeni; iar după două ceasuri patrula ajunsese cu bine la Dorna.

Aici o zi de repauz reconfortă moralul și puterile oamenilor atât de greu încercate ultimile zile.

În ziua ce urmă repauzului, patrula plecă din nou spre Suhard unde ajunseră cu bine după un mers de 8 ore.

La cabană sunt primiți cu multă atenție de lt. Sangiorgian din Vânătorii de munte, care era acolo cu patrula bat. 8. Cabana, foarte bine organizată oferă vizitatorilor tot confortul modern.

În afară de o masă bogată, alte numeroase distracții: radio, table, biliard, cărți de citit etc.—stau la dispoziția vizitatorului.

Trei zile stă patrula sus în cabană, făcând numai mici exerciții zilnice pentru menținerea antrenamentului. A patra zi dela plecarea din Dorna patrula pleacă spre muntele Măgura, aflat la 20 Km. de Suhard. Seara patrula cantonează în satul Cașna. Topirea complectă a zăpezii peste noapte, face ca patrula să se întoarcă din nou la Dorna cu skyurile în spate. Aici antrenamentul continuă fără evenimente însemnate până la plecare.

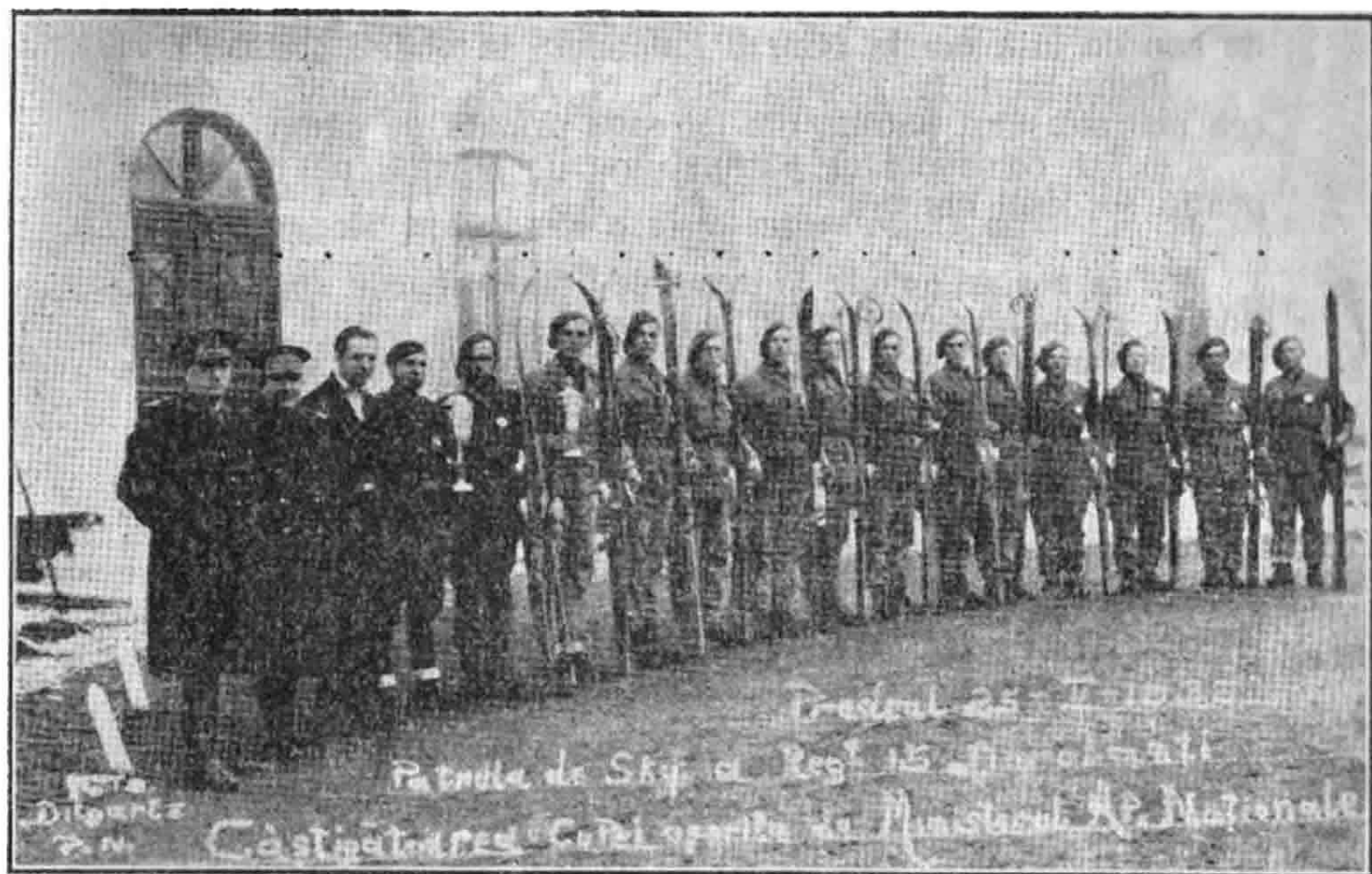
La 10 Februarie o telegramă din Piatra, ordonă plecarea imediată a patrulei spre Sinaia, unde se hotărâse ținerea unui concurs de selecționare. Patrula pleacă imediat și după un popas și o pregătire de o zi în Piatra, ia drumul cu trenul către Sinaia. Ajunși noaptea la Sinaia, oamenii foarte rău repartizați la bat. 1 V. M., nu pot să se odihnească. A doua zi se primește ordin de deplasare la Predeal, unde se hotărâse ulterior să se țină concursul. În ziua de 14 patrula este în Predeal. A doua zi trebuia să se țină concursul de selecționare pentru a se constata gradul de pregătire și antrenament al patrulelor ce vor putea concura ulterior la concursul pe armată. Patrula foarte obosită de cele patru nopți de călătorie și neodihă se prezintă totuși cu multă încredere și ambiție la concurs.

D gen. Todicescu pe un viscol și frig ascuțit primește în dimineața de 15 Februarie raportul celor 13 comandanți de patrulare prezentate la concurs.

Imediat se trage la sorți ordinea plecării la concurs pe un traiect de 18 Km., cu o diferență de nivel de 500 m. și cu o

probă de tragere. Patrula reg. 15 cade No. 8, urmată imediat de cea a reg. 24 D., care era și favorita concursului, socotindu-se ca fiind cea mai bine pregătită.

Lt. Mișca își îmbărbătează însă patrula asigurându-i că succesul nu poate fi decât al lor. Munca și străduința dela Dorna trebuia să-și arată roadele. Alergarea nu face decât să-i adeverească bănuelile. Bravii zkyori ai regimentului 15 aleargă de parcă ar avea aripi la picioare. Uită că n'au dormit de 5 zile, uită că au concurenți așa de serioși și așa de bine pregătiți și depășind pe drum 7 patrule intră în start a 2-a din cele 13 patrule concurente. Reg. 24, antrenat de alergarea îndrăcită a regt. 15 se ține aproape, și grăbind aliura intră la 2 și 5" în

urma lor, realizând 10 secunde avantaj la timp, ceiace le aduce premiul întâiu. Bat. 1 Inf. ușoară se clasează al treilea.

Concursul de selecționare terminat. rămân 10 patrule, ce trebuie să se înfrunte peste 10 zile la concursul general de armată.

La acest concurs, apar alți concurenți, cu mult mai greu de învins: patrula „Gărzii Palatului“ și patrula Grănicerilor despre care se spunea că nu pot fi întrecute.

Skiorii regimentului 15 însă, le vor demonstra acestora ce pot dorobanții crescuți pe plaiurile frumoase ale Bistriței.

În după amiază zilei de 25 Febr. are loc la cercul militar Predeal tragerea la sorți și stabilirea regulelor pentru concursul de a doua zi. Rgt. 15 cade patrula No. 2, având în față pa-

trula rgt. 3 grăniceri Cernăuți — o patrulă bine antrenată și cu posibilități mari. Imediat după plecarea din Predeal patrula condusă de lt. Mișca trece în cap și începe o alergare care până la urmă a uimit și pe cei mai încercați skyori. Alina este atât de rapidă, încât la poligonul de tragere, patrula avea 15 minute avans față de restul patrulelor.

După tragere alergarea începe cu aceeași viteză pentru a putea menține avantajul câștigat cu atâta oboseală.

— „Alergau băeții, povestea mai târziu lt. Mișca de nu-mi explicam eu singur, cum pot fi așa de buni. Imi venea să-i sărut de bucurie....“

După un efort pe ultimii 3 Km. patrula intră în perfectă ordine în start cu 25 minute înaintea celei de a doua patrulă concurentă.

O lovitură mai mult la tragere și un timp aproape tot așa de bun dă însă ocazia „Gărzii Palatului“ să obțină premiul I.

Regimentul 15 câștigă cupa M. A. N. clasându-se drept cea mai strașnică patrulă din întreaga armată de câmp.

Insuși comandantul patrulei gărzii, felicită pe lt. Mișca pentru succesul obținut.

Și în aceeași noapte în trenul ce-i ducea repede spre Piatra, skyorii se odihneau însfârșit, mulțumiți că au isbutit înc'odată să facă cunoscut țării numele regimentului lor și să aducă o nouă cupă lângă celelalte glorioase trofee.

Slt. G. Teodorescu

Insemnări pe marginea anului 1936....

...1936 și-a scuturat zilele..

Încă un an deci s'a scurs în marea veșniciei.

Dacă aruncăm o privire fugară asupra felului cum s'au succedat zilele, vom vedea că 1936 e anul cel mai bogat în evenimente din ultima decadă.

La începutul lui, în **Abisinia** țara inegurată de sălbătăcie se ducea războiul ducelui **Musolini** — dictatorul Italiei — contra Negusului **Haile Selassie I** — împăratul împăraților acelei îndepărtate țări din Africa nord-orientală. Și un război, ori în ce parte a continentului ar fi, însemnează un nor negru pe cerul lumii.

Războiul s'a sfârșit victorios pentru Italia, care a cucerit Abisinia, a anexat-o statului ei, formând imperiul italian.

Regele Victor Emanuel a fost ridicat la rangul de împărat.

În **Anglia** s'a stins Regele ei **George al V-lea**. La trista lui înmormântare a luat parte și **M. S. Regele Carol al II-lea**. Pe tronul Angliei s'a urcat fiul defunctului rege, **Eduard al VIII-lea**. Dar tocmai când se pregătea fastul încoronării — un fapt cu totul

eșit din comun — vine ca o furtună să neliniștească sufletul acestei țări demne și austere.

Regele Eduard al VIII-lea pus în situația de a alege chemarea inimei sau rigiditatea obligațiilor constituționale ale tronului — alege pe cea dintâi și **abdică**.

La tron urmează fratele său **Ducele de York**.

Evenimentul acesta a produs mare consternare în toată lumea.

În **Germania**, d. **Hitler** ține în ziua de 7 Martie un discurs în Reichstag prin care denunță tratatul dela Locarno. În aceeași zi, armata ocupă zona demilitarizată a Renaniei.

Europa a trăit atunci clipe de groază. Cancelarul Germaniei nesocotise un tratat fără asentimentul acelor ce semnaseră.

Spania se găsește sbuciumată de mai multe luni de zile de nu **război civil**.

Frații aceluiaș popor se sfâșie între dâșii.

Inroșiți de sânge frățesc ei luptă nebuni, împărțiți în două tabere: tabăra naționaliștilor — acea dreaptă — condusă de generalul **Franco**, și tabăra comuniștilor — acea răstăcită — a guvernamentalilor.

Războiul acesta este o mare rușine pentru gradul de civilizație la care se găsește Europa azi.

Biruința ideilor, căci două idei se găsesc în luptă, trebuie câștigată prin armele cuvântului, nu prin sânge.

La noi în **România** a fost relativ liniște.

Întâmplări izolate care au întristat pentru moment sufletul țării au putut fi evitate, indicându-se adevăratul drum.

Asaltul stiliștilor — credincioșii vechiului calendar — episod foarte regretabil, întâmplat chiar în orașul nostru, a fost după cum se știe, imediat înăbușit de ostașii regimentului 15 având în frunte chiar pe comandantul lor.

Capii mișcării au fost arestați, ordinea restabilită, iar acțiunea stiliștilor anihilată.

Țara a mai fost cuprinsă de un freamăt de indignare în urma discursului ducelui Mussolini — care a declarat la **Milano** că **Ungaria** este o „neîndreptățită”.

Oamenii noștri politici au răspuns așa cum se cuvine acestei afirmații, bazați pe adevăruri istorice.

Totuși viitorul este o ecuație cu multe necunoscute.

Deacea toți s'au convins, că o înzestrare solidă cu armament, un sistem sănătos de alianțe și un suflet temeinic pregătit și instruit, formează cel mai bun dig în fața valurilor ce ne amenință.

AN NOU !

*An nou ce vii cu fast din neștiutele abisuri ;
An nou ce vii cu zarvă, cu voce bună și cu visuri,
Cu planuri de reformă, cu gânduri de mai bine,
Cu pâlcuri de speranțe frumoase și senine...*

*An nou !... Te-așteapt-o lume cu inima bătând,
Poeții se inspiră mai mult ca ori și când ;
Și pictori te pictează în chipuri felurite :
— Surâzător și darnic împrăștiind ispite...
Cucoanele se 'mbracă în mândre tualete ;
Bărbații 's'aferăți și caută conquete.
In casă-i veselie, vin rude să ne vadă,
Orașul se ornează... Bat gonguri... E paradă...*

*An nou ! Să fii așa cum te vedem în vise !...
Comorile cu bine să ți-le ție deschise,
In pace să-ți destrami a caerului clipe
Și numai fericire să scuturi din aripe...
Și fiecare oră să fie o mulțumire,
Și fiecare dor să aibă 'nfăptuire..*

N. N.

C U P R I N S U L :

- Colonel MANOLIU GH. : Pentru Ostași.
NICU NOHAI : Vezi frate Ioane... (poezie).
Primar AL. GHEORGHIU : La Dunăre.
GEORGE TEODORESCU : Toamnă (poezie).
Profesor V. GHÎȚESCU : Respectul disciplinei.
Preot C. MATASĂ : Luptătorul de altă dată.
ION VRÂNCEANUL : Răfuiala lui Conu Alecu.
Sit. NICU NOHAI : Eroul căpitan poet N. Vulovici.
Colonel CALMUSCHI : Din trecutul regimentelor de dorobanți.
ION VRÂNCEANUL : O rânduială.
Profesor C. TURCU : Priveliștea unei bătălii moderne.
G. T. : Crăciun în cazarmă.
NICU NOHAI : Cântecul țigării (poezie).
Căpitan C. DURICAN : Curaj și dragoste față de șef.
FLORIN IORDĂCHESCU : Brânza Lica (poezie).
NICU NOHAI : Cheile Bicazului.
Sit. G. TEODORESCU : Cu patrula de sky a regimentului.
N. N. : An nou (poezie).
Sit. NICU NOHAI : Insemnări pe marginea lunilor.
Insemnări pe marginea anului 1936.
Redactarea calendarului.
-

